

ଜୀବନ ପାଇଁ ଜଳ

ପ୍ରକାଶକ - ସାବୁମୁଣ୍ଡ ଭୁଣ୍ଡାଲ, କଟକ - ୨

ଜୀବନ ପାଇଁ ଜଳ

ଲେଖକ
ଡାକ୍ତର ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ସ୍ୱାଇଁ

କଳାପଟା ମୁଦ୍ରଣ—୧୯୮୯

ପ୍ରକାଶକ -

ଫୋନ୍ :- ୨୨୮୯୭ ୩୦୭୧୦

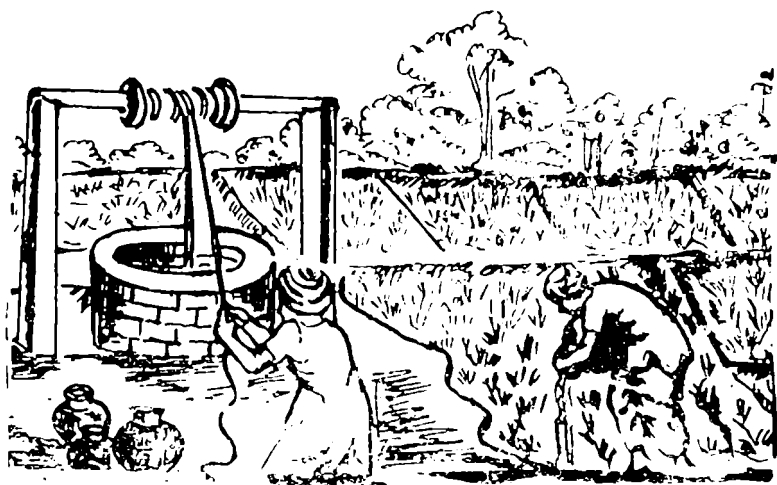
ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଓ ଶୁଭାଶୁଭ

ବାଲୁବଜାର, କଟକ-୨

ମୂଲ୍ୟ—ଟ ୫-୭୦

ଜଳ ହିଁ ଅମୃତ

ଜଳର ଅନ୍ୟନାମ ଜୀବନ । କାରଣ ଜଳ ବିନା ଜୀବନ
ଧାରଣ କରିବା ଅସମ୍ଭବ । ଜଳକୁ ମଧ୍ୟ ଅମୃତ ବୋଲି କୁହା-
ଯାଇଥାଏ । ଅମୃତ ଖାଇଲେ ଅମର ହେବାକଥା ପୁରାଣରେ
ଲେଖା ହୋଇଛି କିନ୍ତୁ, ଥରେ ଜନ୍ମ ହୋଇ ପଡ଼ିଲେ ମରିବା
ତ ନିଶ୍ଚିତ । ଏପରି କୌଣସି ଔଷଧ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାହାର

ପାରିନାହିଁ ଯାହାକୁ ଖାଇଲେ ମଣିଷ ନ ମରି ଅମର ହୋଇ
ପାରିବ । ହେଲେ ଦୀର୍ଘ ଦିନଧରି ସୁସ୍ଥ ଭାବରେ ବଞ୍ଚି ରହିବାକୁ
ତ ଆମେ ସମସ୍ତେ ଚାହୁଁଛେ । ବିଶୁଦ୍ଧ ଜଳବିନା ତାହା ସମ୍ଭବ
ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ ।

ନିର୍ମଳ ଜଳ ନ ମିଳିଲେ ଆମଠାରେ ନାନାଶ୍ୱେଗ
 ଜାତହେବ । ରୋଗହେଲେ ଆମେ ଅକାଳରେ ମରିଯିବା ।
 କିନ୍ତୁ ବିଶୁଦ୍ଧ ଜଳ ପିଇଲେ ଓ ବିଶୁଦ୍ଧ ଜଳ ବ୍ୟବହାର କଲେ
 ଆମଠାରେ ଶ୍ୱେଗ ହେବାର ହାର ଯଥେଷ୍ଟ କମିଯିବ ।
 ଫଳରେ ସୁସ୍ଥରହି ଆମେ ଦୀର୍ଘାୟୁ ହୋଇପାରିବା । ଏହି
 କାରଣରୁ ଜଳକୁ ଅମୃତ ବୋଲି କହିବାରେ କିଛି
 ଭୁଲନାହିଁ ।

— — —

ଆମ ଦେହ ଜଳରେ ଗଢ଼ା

ଆମ ଦେହଟା ଜଳରେ ଗଢ଼ା ବୋଲି କହିଲେ କିଛି
 ଦୋଷ ନାହିଁ । ସାଧାରଣ ଭାବରେ ଦେଖିଲେ ହାଡ଼, ମାଂସକୁ
 ନେଇସିନା ଶରୀର ଗଢ଼ା ହୋଇଛି । କିନ୍ତୁ ହାଡ଼ ଆଉ ମାଂସ
 ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ଜଳ ରହିଛି । ଆମ ଦେହର ସବୁ ଜାଗାରେ
 ଜଳ ରହିଛି । ବାୟୁରୁ ଅମ୍ଳଜାନ ନିଃଶ୍ୱାସରେ ନ ନେଲେ
 ଆମେ ମୁହୂର୍ତ୍ତେ ବଢ଼ି ପାରିବନାହିଁ । ସେହିପରି ଜଳ ଟେପାଏ
 ନ ମିଳିଲେ ମଧ୍ୟ ଜୀବନ ରହିବ ନାହିଁ ।

ଖାଦ୍ୟ ନ ଖାଇ ଉପାସ ଅବସ୍ଥାରେ ଆମେ କିଛି ସପ୍ତାହ
 ଧରି ବଞ୍ଚିରହି ପାରିବା । ଯେଉଁମାନେ କୌଣସି କାରଣରୁ
 ଅନଶନ କରୁଥାନ୍ତି, ସେମାନେ କିଛି ଖାଦ୍ୟ ନ ଖାଇମଧ୍ୟ

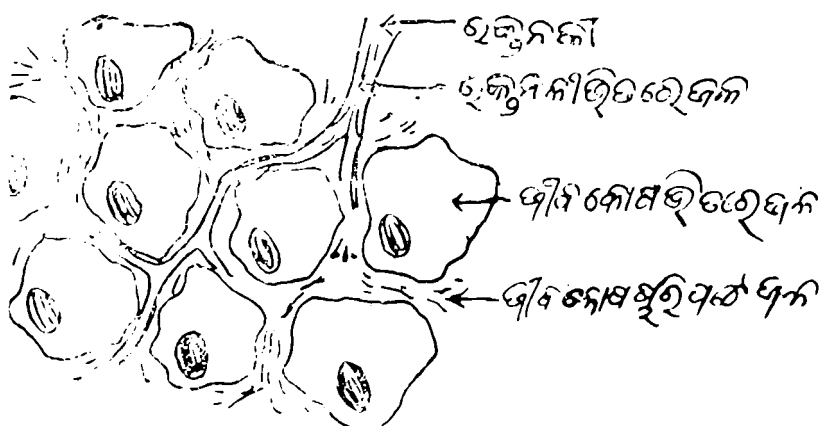
ପାଖାପାଖି ମାସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଂଚି ରହୁଥିବାର ଆମେ ଜାଣୁ । କିନ୍ତୁ ଜଳ ନ ପିଇଲେ ମାତ୍ର କେଇଟା ଦିନ ଭିତରେ ଆମେ ମରିଯିବା ।

ଆମ ଦେହରେ ଚର୍ବି ଆକାରରେ ଓ ଗ୍ଲାଇକୋଜେନ୍ ବୋଲି ଏକ ଉପାଦାନ ଆକାରରେ ଶକ୍ତି ଜମାହୋଇ ରହିଥାଏ । ଉପାସ ରହିଲେ ଚର୍ବି ଓ ଗ୍ଲାଇକୋଜେନ୍ ଆମକୁ ଶକ୍ତି ଯୋଗାଇଥାଆନ୍ତି । କିଛି କାମ ନ କରି ଶୋଇ ରହିଲେ ବି ହୃଦୟ ଓ ଫୁସ୍‌ଫୁସ୍ ମଧ୍ୟମନ୍ତ ତଥା ଜୀବ କୋଷର କାମ ପାଇଁ ପ୍ରତି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଶକ୍ତି ଦରକାର ପଡ଼େ । ତେବେ ଚର୍ବି ଓ ଗ୍ଲାଇକୋଜେନ୍‌ର ଅଧାରୁ ବେଶୀ ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇଗଲେ ମଧ୍ୟ ଆମେ ମରିଯିବା ନାହିଁ । ଆମ ଜୀବକୋଷରେ ଥିବା ପୁଷ୍ଟିସାରର ଅଧାଅଧ ଶକ୍ତି ଯୋଗାଇବାରେ ବ୍ୟବହାର ହୋଇଗଲେ ମଧ୍ୟ ଆମେ ବଂଚି ପାରୁବା ।

କିନ୍ତୁ ଜଳ କଥା ଅଲଗା । ଆମ ଦେହରେ ସମୁଦାୟ ଯେତିକି ଜଳ ଅଛି । ତାର ପାଞ୍ଚଭାଗରୁ ଗୁଣେମାତ୍ର ଜଳ ଯଦି ଆମ ଦେହରୁ ବାହାରିଯାଏ, ତାହାହେଲେ ଆମର ମୃତ୍ୟୁ ହେଇଯିବା କିଛି ଅସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ଦଶଭାଗରୁ ଗୁଣେ ଜଳ ବାହାରି ଗଲେ ଗୁରୁତର ଲକ୍ଷଣମାନ ପ୍ରକାଶ ପାଇବ ।

ଶରୀରରେ ଜଳଥାଏ କେଉଁଠି

ସମୁଦ୍ର ନଈ, ପୋଖରୀ, କୂଅ, ଝରଣା ଇତ୍ୟାଦିରେ ଜଳଥାଏ ବୋଲି ଆମେ ଜାଣୁ । ଆମ ଦେହ ଭିତରେ ଜଳ ମଧ୍ୟ ବିଭିନ୍ନ ଜାଗାରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରରେ ରହିଥାଏ । ଜଳର ପରିବେଶରେ ହିଁ ଏ ଜୀବନ ଚଳୁଛି । ସବୁର କିଲୋଗ୍ରାମ ଓଜନର ଜଣେ ଲୋକ ଦେହରେ ରହିଥାଏ ପାଖାପାଖି ପଚାଶ କିଲୋଗ୍ରାମ ଜଳ । ଏଥିରୁ ଜଳର ଗୁରୁତ୍ବ କଥା ସହଜରେ ବୁଝିହେବ । ଆମକୁ ବଚେଇ ରଖିବାପାଇଁ ଓ ଦେହର ନାନା କାମ ନିମନ୍ତେ ଜଳ ଦରକାର ପଡ଼ୁ ନଥିଲେ ପ୍ରକୃତି ଆମ ଦେହରେ ଏତେ ଜଳ ଜମେଇ ଆଆନ୍ତା କାହିଁକି ?

ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କର ଶରୀର ଜୀବକୋଷ ମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଗଢ଼ା ହୋଇଛି । ଶରୀରର କାମ ଚାଲିବା ଅର୍ଥାହଁ ଜୀବକୋଷ ମାନଙ୍କର କାମ ଚାଲିବା । ଜୀବକୋଷ ଭିତରେ ସବୁଠାରୁ

ବେଶୀ ଟ୍ରିୟା ପ୍ରହ୍ନୟା ଗୁଲୁଥିବାରୁ ଜୀବକୋଷ ଭିତରେହିଁ ସବୁଠାରୁ ବେଶୀ ପରିମାଣର ଜଳ ଗଚ୍ଛିତ ଥାଏ ।

ଆମେ ଯଦି ଦେହରୁ ସବୁ ଜୀବସାରକୁ ବାହାର କରି- ଆଣି ସେଗୁଡ଼ିକ ଭିତରେ ଥିବା ଜଳଅଂଶଭଳି କାଢ଼ି ରଖିବା, ତେବେ ଜଳର ଓଜନ ଶରୀର ଓଜନର ଅଧାଅଧୁ ହୋଇଯିବ । ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ସତୁରି କେଜି ଓଜନର ଲୋକଟିର ସବୁ ଜୀବ-କୋଷ ଭିତରେ ପ୍ରାୟ ପାଇଁତରିଶି ଲିଟର ଜଳଥିବ । ଏହି ଜଳ ଜୀବକୋଷ ଭିତରେ ରହିଥିବାରୁ ଆମେ ତାହାକୁ ଜୀବ କୋଷ ଭିତରର ଜଳ ବୋଲି କହିଥାଉ ।

ଜୀବକୋଷ ଭିତରର ଜଳକୁ ଛାଡ଼ି ଜୀବକୋଷ ଗୁଡ଼ିକୁ ବାହାର ପଟରୁ ଘେରିକରି ମଧ୍ୟ ଜଳ ରହିଛି । ଜୀବ-କୋଷ ଗୁରୁପଟେ ଥିବା ଜଳଦେଇ ଜୀବକୋଷ ଭିତରକୁ ଖାଦ୍ୟ ଉପାଦାନ ଓ ଅମ୍ଳଜାନ ପଶିଥାଏ ଓ ସେହି ଜଳ ଯୋଗୁ ଜୀବକୋଷ ଭିତରେ ତିଆରି ହେଉଥିବା ଦରକାରୀ ଓ ଅଦରକାରୀ ଉପାଦାନ ଓ ଅଙ୍ଗାରକାମ୍ଳ ଜୀବକୋଷରୁ ବାହାରି ଆସିବାରେ ସୁବିଧା ହୁଏ ।

ଉପରେ ଯେଉଁ ଲୋକଟିର କଥା କୁହାଯାଉଛି । ତା ଠାରେ ଏହି ଜୀବକୋଷ ବାହାରେ ଥିବା ଜଳର ପରିମାଣ ପ୍ରାୟ ଦଶରୁ ଏକାଠି ଲିଟର ।

ଆମ ଦେହରେ ଥିବା ରକ୍ତ ଏକ ତରଳ ପଦାର୍ଥ । ରକ୍ତରେ ବେଶୀଶୁଗ ଜଳ ଥିବାରୁ ଏହା ତରଳ । ଆମ

ଦେହରେ ଯେତକ ପରିମାଣରେ ରକ୍ତ ରହିଛି, ଅଧାଅଧ ହେଉଛି କେବଳ ଜଳ । ସେହି ଲୋକଟିର ରକ୍ତରେ ପ୍ରାୟ ଡିନାଲିଟର୍ ପରିମାଣର ଜଳ ରହିଥିବ ।

ରକ୍ତ ନଳୀଗୁଡ଼ିକ ଠିକ୍ ନଈଭଳି ଓ ନଳୀ ଭିତରେ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବା ରକ୍ତ ନଈର ଜଳ ଭଳି । ଆମେ ଯାହା କିଛି ଖାଦ୍ୟଖାଉ, ତାର ସାରାଂଶ ଅନ୍ତନଳୀରୁ ଯାଇ ରକ୍ତରେ ପହଞ୍ଚିଯାଏ । ଜୀବକୋଷ ଭିତରେ ଯେଉଁ ଦରକାରୀ ପଦାର୍ଥ ସବୁ ତଥାର ହୁଏ ତାହା ଜୀବକୋଷରୁ ଆସି ରକ୍ତରେ ମିଶେ ।

ନଦୀପଥ ଦେଇ ଜିନିଷପତ୍ର ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରୁ ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନକୁ ଗଲୁଭଳି ଦେହଭିତରର ଜିନିଷରକ୍ତସୁଥରେ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରୁ ଅନ୍ୟସ୍ଥାନକୁ ଯାଇଥାଏ । ଦେହର ପ୍ରାୟ ସବୁ ଜୀବକୋଷ ପାଖରେ ଖାଦ୍ୟ ଉପାଦାନ ଓ ଅମ୍ଳଜାନ ନେଇ ପହଞ୍ଚିଯିବେବା ରକ୍ତର କାମ ।

ଏସବୁ ଛଡ଼ା ଚକ୍ର ସୁଅର ଆଉ ଗୋଟିଏ କାମ ଅଛି । ସହର ବଜାରର ଅଳିଆ ଆବର୍ଜନା ଓ ମଇଳା ଜଳ ପାଖରେ ଥିବା ନାଲି କିମ୍ବା ନଈ ଭିତରକୁ ପିଙ୍ଗି ଦିଆଯାଏ । ଜଳସୁଅ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସେଠାରୁ ଭସାଇନିଏ । ଠିକ୍ ସେହିପରି ଜୀବ କୋଷ ଭିତରେ ଯେଉଁ ଅଦରକାରୀ ଉପାଦାନ ଜାତ ହୋଇ ଥାଏ, ତାହା ଆସି ରକ୍ତ ସୁଅରେ ମିଶିଯାଏ । ଚକ୍ର ସୁଅ ସେହି ସବୁ ଉପାଦାନକୁ ବୋହିନେଇ ଆମ ପେଟରେ ଥିବା ମୂତ୍ର

ଯନ୍ତ୍ରରେ ପହଞ୍ଚାଇ ଦିଏ । ମୂହଯନ୍ତ୍ର ଏକ ରକ୍ତଚକ୍ରଣା ଯନ୍ତ୍ର ।
ମୂହଯନ୍ତ୍ର ରକ୍ତର ମଇଳା ଅଦରକାରୀ ଜନଶକ୍ତି ବାଛିନେଇ
ପରିସ୍ରାରେ ବାହାର କରିଦିଏ ଏହିଭଳି କେତେକ ଉପାଦାନ
ମଧ୍ୟ ଝାଳରେ ବାହାର ଯାଇଥାଏ ।

ହାତ ଓ ଦାନ୍ତ ଭଳି ଶରୀରର କଠିନ ଅଂଶ ଗୁଡ଼ିକରେ
ମଧ୍ୟ ଜଳ ରହିଛି । ଏହାଛଡ଼ା ଆମ ପାଟି ଭିତରର ଲୁଲି,
ନାକ ଭିତରର ଲୁଲୁଆ ଅଂଶ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ବି ଜଳ
ଅଛି । ଶରୀରରେ ଏପରି କୌଣସି ସ୍ଥାନ ନାହିଁ ଯେଉଁ-
ଠାରେ ଜଳ ନାହିଁ ।

ଶରୀରର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ଜଳ ରହିଛି ସତ । କିନ୍ତୁ
ବିଭିନ୍ନ ଜାଗାରେ ରହିଥିବା ଜଳର ପରିସ୍ପର ସମ୍ପର୍କ ରହିଛି ।
ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ଭିତରେ ବୁଝାମଣା କରି ଶରୀରରେ
ଜଳର ପରିମାଣ ସ୍ଥିର ରଖିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାନ୍ତି ।

ଦେହରୁ ରକ୍ତକ୍ଷୟ ହେଲେ ଦେହର ଜଳ ଅଂଶ
କମିଯାଏ । ଝାଡ଼ା ବାନ୍ତିରେ ମଧ୍ୟ ଦେହର ଜଳ ଅଂଶ ବାହାର
ଯାଏ । ଦେହରେ ଜଳ ଅଂଶ କମିଗଲେ ବି ଯେତକ
ଜଳଥାଏ, ତାହା ବଣ୍ଟାକୁଣ୍ଡା ହୋଇ ଜୀବକୋଷ ଭିତରେ ଓ
ବାହାରେ ରହିଯାଏ । ତେଣୁ ହଠାତ୍ ଜୀବକୋଷର କାମର
କୌଣସି ଦ୍ରୁତି ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ । ଶରୀରରେ ଜଳର ଏପରି

ଚଳ ପ୍ରଚଳ କାମ ଚାଲୁ ନଥିଲେ, ଶରୀରରେ ଜଳ ତାହାର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାମ କରିପାରନ୍ତା ନାହିଁ କି ଜୀବକୋଷର କାମ ସୁରୁଖୁରୁରେ ଚାଲି ପାରନ୍ତା ନାହିଁ ।

ଶରୀରରେ ଜଳର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାମ

ଖାଦ୍ୟକୁ ଜୀର୍ଣ୍ଣ କରିବା, ଅନ୍ତନଳୀରୁ ଖାଦ୍ୟ ଉପାଦାନକୁ ଶୋଷଣ କରି ରକ୍ତରେ ପହଞ୍ଚିବା, ରକ୍ତ ସ୍ତ୍ରୋତ ଦ୍ଵାରା ଖାଦ୍ୟ ଉପାଦାନକୁ ଜୀବକୋଷ ମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ନେଇଯିବା ଓ ଶରୀରର ଅଦରକାରୀ ଉପାଦାନ ଗୁଡ଼ିକୁ ବାହାର କରିଦେବା କାମ ଜଳଦ୍ଵାରା ହିଁ ସମ୍ଭବ ହୋଇଥାଏ ।

ଚର୍ମ, ଫୁସ୍‌ଫୁସ୍ ମୁଣ୍ଡଘନ୍ତ ଓ ମଳ ଶରୀରରୁ ଜଳ ବାହାର କରିଦେବାର ଦାୟିତ୍ଵ ନେଇଥାନ୍ତି । ଦେହରେ ସୋଡ଼ିୟମ୍, ପୋଟାସିୟମ୍, କ୍ୟାଲ୍‌ସିୟମ୍, ପ୍ରଭୃତି ଉପାଦାନର ପରିମାଣକୁ ସ୍ଥିର ରଖିବାରେ ଜଳ ସାହାଯ୍ୟ କରଥାଏ । ଏହି ଉପାଦାନ ଗୁଡ଼ିକ ସବୁ ଜାଗାରେ ଜଳ ସହ ମିଶି କରି ରହିଥାନ୍ତି । ଶରୀରରୁ ଜଳ ବାହାରିଗଲେ ଜଳ ସାଂଗରେ ସୋଡ଼ିୟମ୍, ପୋଟାସିୟମ୍ ଓ କ୍ୟାଲ୍‌ସିୟମ୍

ଇତ୍ୟାଦି ମଧ୍ୟ ବାହାର ଯାଇଥାଏ । ସେହି ଉପାଦାନ ଗୁଡ଼ିକ ଅନ୍ୟ ଉପାଦାନ ଗୁଡ଼ିକ ସହ ଓ ଜଳ ସହ ମିଶି ରକ୍ତର ରୂପ ସୃଷ୍ଟି କରିଥାନ୍ତି ।

ଆମ ଶରୀରର ଉତ୍ତାପ ୯୮.୪ ଡିଗ୍ରୀ ଫାରେନ୍‌ହାଇଟ ବୋଲି ଆମେ ଜାଣୁ । ସୁସ୍ଥଲୋକର ଶରୀରରେ ଏହା ପ୍ରାୟ ସ୍ଥିର ରହିଥାଏ । ଖରାଦିନେ ବାହାରର ତାପ ବଢ଼ିଗଲେ ଦେହର ଉତ୍ତାପ ବଢ଼ିଯାଏ ନାହିଁ କି ଶୀତଦିନେ ବାହାରର ତାପ କମିଗଲେ ଶରୀରର ଉତ୍ତାପ କମିଯାଏ ନାହିଁ ? ଶରୀରର ତାପକୁ ସ୍ଥିର ରଖିବାରେ ଜଳ ବହୁତ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ । ଜ୍ୱର ହେଲେ ଶରୀରର ତାପ ବଢ଼ିଯାଏ । ଜ୍ୱର ହେଲେବେଳେ ଦେହରୁ ଯେଉଁ ଝାଲ ବାହାରେ ତାହା ଶରୀରର ତାପକୁ କମାଇ ଦେଇ ଦେହକୁ ଥଣ୍ଡା ରଖେ ।

ଆମ ହାତ ଓ ଗୋଡ଼ରେ ଯେଉଁ ଗଣ୍ଠିମାନ ଅଛି, ସେହି ଗଣ୍ଠି ଗୁଡ଼ିକ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ସାମାନ୍ୟ ପରିମାଣର ଜଳ ରହିଛି । ଜଳ ଥିବାରୁ ଗଣ୍ଠି ଭିତରଟା ଓଦାରହେ । ଓଦା ରହୁବା ଦ୍ୱାରା ଗଣ୍ଠି ଚଳପ୍ରଚଳ ସୁବିଧା ହୋଇଥାଏ । ଯନ୍ତ୍ରପାତି ଓ ଗାଡ଼ିର ଚକରେ ଯେପରି ତେଲ କି ମୋଟରଲ୍ ଦିଆଯାଏ;

ଶରୀର ସେହିପରି ଗଣ୍ଠିର ଜଳସାହାଯ୍ୟରେ ଗଣ୍ଠିର କାମକୁ ସୁରୁଖୁ ରୁରେ କରାଇନ୍ଦି ।

ଝାଡ଼ା ଅତି କଠିନ ହୋଇଗଲେ ଝାଡ଼ା ଫେରିବାରେ କଷ୍ଟ ହୁଏ ବୋଲି ଆପଣମାନେ ଜାଣିଥିବେ । ଅନୁନଳୀ ଭିତର ଝାଡ଼ା ରଖିଥିବା ବେଳେ ସେଥିରେ ଥିବା ଜଳ ଶୋଷି ହୋଇ-ରକ୍ତକୁ ଚାଲିଗଲେ ଝାଡ଼ା ଟାଣ ହୋଇଯାଏ । ଝାଡ଼ାରେ ଜଳ ଅଂଶ ଠିକ୍ ପରିମାଣରେ ରହିଥିଲେ ଝାଡ଼ା ନରମ ହୋଇଥାଏ ।

ଶରୀରରେ ଜଳର ପରିମାଣ ସ୍ଥିର ରହେ କିପରି

ଶରୀରରେ ଜଳର ପରିମାଣ ଶରୀର ଓଜନର ଚାରି-ଭାଗରୁ ପାଖାପାଖି ତିନିଭାଗ । ସୁସ୍ଥଲୋକର ଦେହରେ ଜଳର ଏହି ଅନୁପାତ ପ୍ରାୟ ସ୍ଥିର ରହିଥାଏ । ଆମେ ଯଦି ଗୋଟିଏ କୁଣ୍ଡରେ କିଛି ଜଳ ନେଇ ତା' ଭିତରକୁ ଏକନଳସାହାଯ୍ୟରେ ଭର୍ତ୍ତି କରିବା ଓ ଆଉ ଗୋଟିଏ ନଳ ଦେଇ ଯେତିକି ଜଳ

ଭର୍ତ୍ତି କରୁଥିବା, ଠିକ୍ ସେତିକି ପରିମାଣର ଜଳ ବାହାର କରି ଦେଇଥିବା, ତେବେ କୃଷ୍ଣରେ ଜଳର ପରିମାଣ ବଢ଼ିଯିବ ନାହିଁ କି କମିଯିବ ନାହିଁ । ଆମ ଦେହରେ ଠିକ୍ ସେହିଭଳି କ୍ରିୟା ଚାଲିଥାଏ । ବିଭିନ୍ନ ଉପାୟରେ ଆମ ଦେହକୁ ଜଳ ଯାଇଥାଏ । ପ୍ରତିଦିନ ଯେତିକି ପରିମାଣର ଜଳ ଆମ ଶରୀରକୁ ଯୋଗାଇ ଦିଅଯାଏ, ସ୍ତ୍ରୀୟ ସେତିକି ପରିମାଣରେ ଜଳ ଆମ ଶରୀରରୁ ବାହାର ଚାଲିଯାଏ । ଫଳରେ ଶରୀରରେ ଜଳର ପରିମାଣ ବଢ଼ିଯାଏ ନାହିଁ କି କମିଯାଏ ନାହିଁ । ତେବେ କେଉଁ କେଉଁ ଉପାୟରେ ଶରୀର ଜଳ ଗ୍ରହଣ କରିଥାଏ ?

— — —

ଶରୀରର ଜଳ ଗ୍ରହଣ

ଖୋଷ ଅନୁଭବ କରିବା ଜରିଆରେ ଶରୀର ଜଳ ଗ୍ରହଣକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିଥାଏ । ବେଶୀ ଝାଲ ବୋହଲେ କି ଝାଡ଼ା କିମ୍ବା ପରିସ୍ରାରେ ଦେହରୁ ବେଶୀ ଜଳ ବାହାରିଗଲେ ଦେହ ଜଳ ଦରକାର କରିଥାଏ । ତେଣୁ ଜଳ ପାଇବା ପାଇଁ

ଆମକୁ ଶୋଷ କରେ । ଜଳ ପିଇଲେ ଶୋଷ ମରଯାଏ । ଶୋଷ କରାଇବା ଓ ଶୋଷ ମେଣାଇବା ପାଇ ଆମ ମନ୍ତ୍ର ଶୁ ଭିତରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କେନ୍ଦ୍ର ଅଛି ।

ଆମ ଦେହପାଇଁ ଦିନକୁ ପାଖାପାଖି ଅଡ଼େଇଲିଟର ଜଳ ଦରକାର ! କାରଣ ସେହି ଅଡ଼େଇଲିଟର ଜଳ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିଦିନ ଆମ ଦେହରୁ ବାହାର ଯାଇଥାଏ । ତେବେ ଦେହକୁ ପ୍ରତିଦିନ ଏହି ଅଡ଼େଇଲିଟର ଜଳ ମିଳେ କିପରି ?

ଆମେ ଦିନରେ ବହୁବାର ପାଣି ପିଇଥାଉ । ଶୋଷ କରୁ ନ କରୁ ମଝିରେ-ମଝିରେ ପାଣି ପିଇବା କେତେକ ଲୋକଙ୍କର ଅଭ୍ୟାସ । ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ଖାଇଯାଉବା ପରେ ପରେ ପାଣି ପିଇଥାନ୍ତି । ଦିନକୁ ପିଆଯାଉଥିବା ଏହି ଜଳର ପରିମାଣ ଏକ ଲିଟରରୁ କିଛି ବେଶୀ ହେବ । ଆମ ଖାଦ୍ୟ ପଦାର୍ଥରେ ତ ଜଳ ରହିଛି । ତଥାପି ଭାତରୁ କି ଦେଲେ ଚାଉଳ କିଛି ଜଳ ପିଇ ଭାତରେ ପରିଣତ ହୁଏ ପାଣି ଦେଇ ତାଳ ତରକାର ରନ୍ଧାଯାଏ । ଭଜାଭଜକୁ ଛାଡ଼ିଦେଲେ ଅଧିକାଂଶ ଧରଣର ଖାଦ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟ ପାଣି ଦେଇ ରନ୍ଧାଯାଏ । ତେଣୁ କଞ୍ଚାଖିଆ ଯାଉଥିବା ଖାଦ୍ୟ ଓ ରନ୍ଧାଖାଦ୍ୟ ଆମକୁ ଦିନକୁ ପ୍ରାୟ ଏକଲିଟର ଜଳ ଯୋଗାଇ ଦେଇଥାନ୍ତି ।

ପାଚିଲା ଭରତୁଳର ପାଖାପାଖି ୯୫ ଭାଗ ହେଉଛି ଜଳ । କଞ୍ଚା ବନ୍ଧାକୋଷରେ ଜଳର ଭାଗ ଶତକଡ଼ା ୯୦ । ରନ୍ଧା ଭାତରେ ଶତକଡ଼ା ୮୭ ଭାଗ ଓ ଅଣ୍ଡାରେ ଶତକଡ଼ା ୭୫ ଭାଗ ଜଳ ଥାଏ । କଞ୍ଚା ଆଳୁରେ ତ ଜଳ ଅଛି । କିନ୍ତୁ ଆଳୁକୁ ସିଝାଇଦେଲେ ସେଥିରେ ଜଳର ପରିମାଣ ୮୦ ଭାଗ ହୋଇଯାଏ । ପାଚିଲା ଫଳରେ ଅଧିକାଂଶ ଭାଗ ଜଳ । ପଖାଳ ଖାଇ ତୋରାଣି ପିଇଲେ ଦେହ ଭିତରକୁ ବହୁପରିମାଣରେ ଜଳ ଯାଇଥାଏ । କ୍ଷୀରପଇବା, ଗୁ ପିଇବା ଇତ୍ୟାଦି ଫଳରେ ଦେହ ଜଳ ପାଇଥାଏ ।

ଏହାଛଡ଼ା ଶ୍ୱେତସାର, ସ୍ନେହସାର ଓ ପୁଷ୍ଟିସାର ଖାଦ୍ୟ ଶରୀରର ଜୀବକୋଷରେ ଶକ୍ତି ଯୋଗାଇବା ପାଇଁ ଉପଯୋଗ ହେବାବେଳେ ସେଥିରୁ ମଧ୍ୟ କିଛି ପରିମାଣର ଜଳ ବାହାରିଥାଏ ! ହିସାବ କରି ଦେଖାଯାଇଛି ଯେ ଜଣେ ବୟସ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିର ଶରୀରରେ ଏହି ଉପାୟରେ ଦିନକୁ ଅନ୍ତତଃ ୩୦୦ ମିଲିଲିଟର ପରିମାଣରେ ଜଳ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ । ସବୁଠାରୁ ବେଶୀ ଜଳ ତେଲ ଓ ଘିଅ ଭଳି ଜଳ ନ ଥିବା ଖାଦ୍ୟରୁ ହିଁ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ । ତା ତଳକୁ ଯଥାକ୍ରମେ ଶ୍ୱେତସାର ଓ ପୁଷ୍ଟିସାର ସ୍ଥାନ । ଓଷର ପିଠିରେ ଯେଉଁ କୁଜଥାଏ ତାହା ଏକ ଚବି ଗଦା । ଓଷତ ମରୁଭୂମିରେ ବିଶେଷ ପାଣି ପିଇବାକୁ ପାଏ ନାହିଁ । ତେଣୁ କୁଜର ଚବି ଓଷ ଦେହରେ ଉପଯୋଗ ହେଲା

ବେଳେ ସେଥିରୁ ଯେଉଁ ଜଳ ବାହାରେ ତାହା ଓଟକୁ ବହୁତ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥାଏ ।

ପାଟି ଭିତରର ଲୁଲରେ ଜଳ ଅଛି । ପାକସ୍ଥଳୀର ରସରେ ମଧ୍ୟ ଜଳ ଅଛି । ଅନ୍ତନଳୀ ଭିତରକୁ ପିତ୍ତ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ରସ ଝରିଥାଏ । ସେଥିରେ ମଧ୍ୟ ବେଶୀଭାଗ ଜଳ । ଏହିପରି ଭାବରେ ହିସାବ କଲେ ଆମ ପାଟିଠାରୁ ଆରମ୍ଭକରି ଅନ୍ତନଳୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଂଶ ଭିତରକୁ ଦିନକୁ ପ୍ରାୟ ୮ ଲିଟର ଜଳ ଝରିଥାଏ । ଖୁବ୍ କମ ପରିମାଣର ଜଳକୁ ଛାଡ଼ିଦେଲେ ପ୍ରାୟ ସବୁତକ ଜଳ ପୁଣି ରକ୍ତ ଭିତରକୁ ଶୋଷିତ ହୋଇ ଚାଲିଯାଏ । ଝାଡ଼ାବାନ୍ତି ହେଲେ ପାଟିବାଟେ ଓ ମଳଦ୍ୱାର ବାଟେ ଅନ୍ତନଳୀର ଜଳଅଂଶ ବାହାର ଚାଲିଯାଏ । ତେଣୁ ଶରୀରରେ ଜଳ ଅଂଶର ଅଭାବ ପଡ଼େ ଓ ରୋଗୀର ଅବସ୍ଥା ଗୁରୁତର ହୋଇପଡ଼େ ।

— — —

✱

ଶରୀରରୁ ଜଳ ନିଷ୍କାସନ

ଆମେ ଆଗରୁ ଆଲୋଚନା କରିଛେ ଯେ ପ୍ରତିଦିନ ପାଖାପାଖି ଅଡ଼େଇ ଲିଟର ଜଳ ଆମ ଶରୀର ଭିତରକୁ ଯାଇ ଥାଏ ଓ ସେହି ପରିମାଣର ଜଳ ଶରୀରରୁ ବାହାର ଯାଇଥାଏ । ଏହି ଉଭୟର ପରିମାଣ ସମାନ ହୋଇଥିବାରୁ ଜଳ କମିଯାଏ ନାହିଁ କି ଶରୀରର ଜଳ ଅଭାବ ହୁଏନାହିଁ । ତେଣୁ ଶରୀରର ଓଜନ ପ୍ରାୟ ସମାନ ରହିଥାଏ । ତେବେ ଶରୀରରୁ ଜଳ ବାହାର ଯାଏ କିପରି ?

ଆମ ଶରୀରର ଚାରିପଟେ ଅଙ୍ଗ ଜଳ ନିଷ୍କାସନର ଦାୟିତ୍ୱ ନେଇଥାନ୍ତି । ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଲା ମୁଣ୍ଡଯନ୍ତ୍ର, ଅନ୍ତନଳୀ, ଫୁସଫୁସ୍ ଓ ଚର୍ମ । ମୁଣ୍ଡ ତିଆରି କରୁଥିବା ମୁଣ୍ଡ ଯନ୍ତ୍ର ପରିସ୍ରା ଆକାରରେ ଦେହରୁ ଜଳ ବାହାର କରିଦିଏ । ମଳଦ୍ୱାରା ଜଳ ନିଷ୍କାସନ କରିବାରେ ଅନ୍ତନଳୀ ସାହାଯ୍ୟ କରି ଥାଏ । ଆମେ ନିଶ୍ୱାସରେ ଯେଉଁ ବାୟୁ ଫୁସ୍‌ଫୁସ୍‌ରୁ ବାହାର କରିଦେଉ । ସେହି ବାୟୁରେ ମଧ୍ୟ ଜଳଅଂଶ ବାହାର ଯାଏ । ଝାଲ ଦେଇ ଜଳ ବାହାର କରିଦେବା କାମ ଚର୍ମର । ସେମାନେ ବେଶୀ ବେଶୀ କାମ କଲେ ଦେହରୁ ବେଶୀ ବେଶୀ ଜଳ ବାହାର ଯାଏ । ମନ୍ତ୍ରର ଗତିରେ କାମକଲେ କମ୍ ଜଳ ବାହାର ଯାଏ । ସେ ଯାହା ହେଉ ମୁଣ୍ଡ ଯନ୍ତ୍ରହିଁ ଶରୀରରୁ ଜଳ ନିଷ୍କାସନ କରିଦେଇ ଶରୀରରେ

ଜଳର ପରିମାଣ ସ୍ଥିର ରଖିବାରେ ପ୍ରଧାନ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରିଥାଏ । ଦିନକୁ ଦେହରୁ ଦୁଇ ଲିଟର ଜଳ ପରିସ୍ରା ଆକାରରେ ବାହାରି ଯାଇଥାଏ ।

ତେବେ ନିଃଶ୍ୱାସ ବାୟୁରେ ଯେଉଁ ଜଳ ବାହାରି-
ଯାଏ ବା ଚର୍ମଦେଇ ଯେଉଁ ଜଳ ଦେହରୁ ବାହାରି ଯାଏ
ତାହା ଆମକୁ ପ୍ରାୟ ଦେଖାଦିଏ ନାହିଁ । ଝାଲ ନ ବୋହଲେ
ଚର୍ମ ଦେଇ ଜଳ ବାହାରି ଯାଉଛି ବୋଲି ଆମକୁ ଜଣାପଡ଼େ
ନାହିଁ । ଆମ ଆଖିକୁ ଦେଖା ନ ଗଲେ ମଧ୍ୟ ନିଃଶ୍ୱାସରେ ଓ
ଚର୍ମଦେଇ ଦିନକୁ ପାଖାପାଖି ଏକ ଲିଟର ପରିମାଣର ଜଳ
ଟେଟେରୁ ବାହାରିଯାଏ ।

ପରିସ୍ରା ଝାଲ ଓ ଝାଡ଼ା ଦେଇ ଯେଉଁ ଜଳ ବାହାରି
ଯାଏ ସେହି ଜଳରେ ମିଶି ଶରୀରର ବହୁ ଅଦରକାରୀ
କ୍ଷତିକାରୀ ପଦାର୍ଥ ମଧ୍ୟ ବାହାରି ଯାଇଥାଏ । ଖାଲି ଅଦର-
କାରୀ ପଦାର୍ଥ କାହିଁକି, ଏହି ଜଳସହ ମିଶି କେତେକ ଧାତୁ
ସାର ମଧ୍ୟ ଶରୀରରୁ ନିଷ୍କାସିତ ହୋଇଯାଏ, ଫଳରେ ଧାତୁ
ଅଭାବ ପଡ଼ୁଥିବାରୁ ଆମେ ପ୍ରତିଦିନ ଧାତୁସାର ଥିବା ଖାଦ୍ୟ
ଖାଇବା ଦରକାର ପଡ଼େ ।

ଝାଡ଼ାବାନ୍ତି ହେଲେ, ଦୁର୍ଘଟଣା ହେତୁ ହେଉକି ଅନ୍ୟ
କାରଣରୁ ହେଉ, ଶରୀରରୁ ବହୁ ପରିମାଣରେ ରକ୍ତସ୍ରାବ

ହେଲେ ଓ ଦେହର ବହୁ ଅଂଶ ପୋଡ଼ିଗଲେ ଦେହରୁ ବେଶୀ ପରିମାଣର ଜଳଅଂଶ ବାହାର ଯାଏ । ଖାଲି ଜଳ ତ ବାହାର ଯାଏନି, ଜଳ ସହ ମିଶି ବିଭିନ୍ନ ଲବଣ ଅଂଶ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦରକାରୀ ଉପାଦାନ ମାନ ମଧ୍ୟ ବାହାରଯାଏ । ଦେହକୁ ସେତକ ପରିମାଣର ଜଳ ଓ ସେହି ଉପାଦାନ ଗୁଡ଼ିକୁ ଫେରେଇ ଦେଲେ ଦେହର କୌଣସି କ୍ଷତି ନ ହୋଇ ଯଥେଷ୍ଟ ଲାଭ ହୋଇଥାଏ । ତେବେ ଜଳ ଇତ୍ୟାଦି କିପରି ବେଶୀ ବେଶୀ ବାହାର ନ ଯିବ ସେଥିପାଇଁ ଦେହମଧ୍ୟ କିଛି ରକ୍ଷାକାରୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଗ୍ରହଣ କରିଥାଏ ।

ସେପରି ଅବସ୍ଥାରେ ମୁଣ୍ଡଫଳ ପରିସ୍ରା ତିଆରି କରିବା କମେଇ ଦେଇ ପରିସ୍ରା ବାଟେ ଅଧିକ ଜଳ ବାହାର ଯିବାକୁ ଦିଏ ନାହିଁ । ଅଧିକ ଶୋଷ କରିବାରୁ ରୋଗୀ ଜଳ ପିଇବାକୁ ମନ ବଳାଏ । ତେଣୁ ଜଳ ପିଇଦେଲେ ଶରୀରର ଜଳ ଅଭାବ ମେଣ୍ଟିଯାଏ । ଖରାଦିନେ ବେଶୀ ଝାଲ ବୋହୁ-ବାରୁ ପରିସ୍ରା କମିଯାଏ ଓ ବେଶୀ ଶୋଷକରେ । ଶୀତ ଦିନେ କମ୍ ଝାଲ ବାହାରୁ ଥିବାରୁ ବେଶୀ ପରିସ୍ରା ହୁଏ ।

ଦେହ ଭିତରେ ଜଳକୁ କମେଇ ରଖିବାର କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା ନାହିଁ । ଆମ ପେଟରେ ପରିସ୍ରା କମିଗଲେ ମଧ୍ୟ ପରିସ୍ରାଜଳ ଆମର କିଛି କାମରେ ଲାଗେ ନାହିଁ । ତେଣୁ

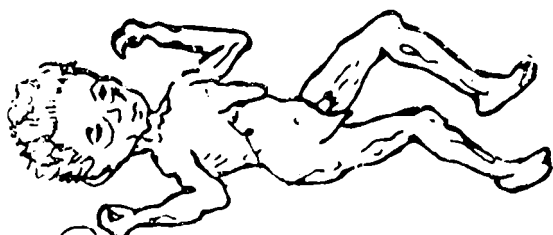
ଶରୀରରେ ଜଳର ପରିମାଣକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରି ସୁସ୍ଥ ରହିବାକୁ ହେଲେ ପ୍ରତିଦିନ ଶରୀରକୁ ଜଳ ଯୋଗାଇଦେବା ଦରକାର ।

ଶରୀରରୁ ଜଳ ହାନି

ଖରାଦିନେ ଯେଉଁମାନେ ବଲ୍‌ବାଡ଼ିରେ କାମ କରନ୍ତି, ଖରାରେ ବ୍ରସ୍ତାତଥାରି କି ନାଲ ପୋଖରୀ ଖୋଳାଖୋଳି ଭିତ୍ତ କାମ କରନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ଦେହରୁ ବହୁତ ଝାଳ ବାହାରେ । ଖାଲିତ ଝାଳବାହାରେ ନାହିଁ । ଝାଳ ସାଙ୍ଗରେ ଲୁଣଅଂଶ ମଧ୍ୟ ବାହାରି ଯାଏ । ତେଣୁ ଝାଳ ଶୁଖିଗଲେ ଚର୍ମ ଉପରେ ଧଳା ଧଳା ହୋଇ ଲୁଣ ଫଳିଯାଉଥିବାର ଆପଣମାନେ ଦେଖିଥିବେ ଏହି କାରଣରୁ ସେତେବେଳେ ଶୋଷହେଲେ ଖାଲି ପାଣି ନପିଇ, ପାଣି ସାଙ୍ଗରେ ଟିକିଏ ଲୁଣ ମିଶେଇ ପିଇବା ଉଚିତ ।

କାରଣ ଖାଲିପାଣି ପିଇଲେ ପାଣି ଝାଳରେ ବାହାରି-ଗଲୁବେଳେ ଶରୀରର ଲୁଣଅଂଶକୁ ସାଥରେ ଧରି ବାହାରି-

ଯିବ । ଫଳରେ ଶରୀରରେ ଲୁଣଅଂଶ କମି କମି ଯିବ । ଶରୀରରେ ଉତ୍ତମ୍ଭ ଜଳ ଓ ଲୁଣଅଂଶ କମି ଗଲେ ବେଶୀ ହାଲିଆଲୁଗେ । ଗୋଡ଼ହାତ ଘୋଳିହୋଇ ବନ୍ଧା ଛୁଟିକା କରେ । କିନ୍ତୁ ପାଣିରେ ଲୁଣ ମିଶାଇ ପିଇଲେ ଶରୀରରୁ ଯେତିକି ପାଣି ଓ ଲୁଣ ବାହାରି ଯାଉଥାଏ । ସେତିକି ପାଣି ଓ ଲୁଣ ମିଳି ଯାଉଥିବାରୁ ଶରୀରର କୌଣସି କ୍ଷତି ହୁଏନାହିଁ ।

ଡିହାଇଡ୍ରେସନ୍ ଡରଣୀ

ଶରୀରର ଜଳ କମି ଗଲେ ସେହି ଅବସ୍ଥାକୁ ଡିହାଇଡ୍ରେସନ୍ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ସାଧାରଣତଃ ଛୋଟପିଲା ମାନଙ୍କପାଇଁ ଏହା ଅଧିକ ବିପଦର କାରଣ । ହଇଜା ଓ ଅନ୍ୟପ୍ରକାର ଝାଡ଼ାବାନ୍ତ ରୋଗରେ ଖୁବ୍ ଅଳ୍ପସମୟ ଭିତରେ ଦେହରୁ ପ୍ରଚୁର ଜଳ ଓ ଲବଣଅଂଶ ଝାଡ଼ା ବାଟେ ଓ ପାଟି ବାଟେ ବାହାରି ଯାଏ ଫଳରେ ଶରୀରର ଡିହାଇଡ୍ରେସନ୍ ବା ଜଳହୀନ ଅବସ୍ଥାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ ।

ଲକ୍ଷଣ!

ଡ଼ହାଇଡ୍ରେସନ୍ ହେଲେ ରୋଗୀର ଆଖି ଭିତରକୁ ପଶିଯାଏ । ତାର ଓଠ ପାଟି ଓ ଜିଭ ଶୁଖିଯାଏ । ତାର ଚମ ଧୁଡ଼ ଧୁଡ଼ ହୋଇଯାଏ ଓ ଚମକୁ ଆସ୍ତେ ଚମୁଟି ଟିକିଏ ଟେକି ଧରି ଛାଡ଼ିଦେଲେ ଚମ ତାର ପୂର୍ବ ଅବସ୍ଥାକୁ ଯାଙ୍ଗେ ଯାଙ୍ଗେ ଫେରି ନ ଆସି ମନକୁ ମନ କିଛି ସମୟ ଧରି ସେମିତି ଟେକିହୋଇ ରହେ ।

ହୋଇଡ୍ରେସନ୍‌ରେ ଶରୀରରୁ ଜଳ ବାହାର ଯାଉଥିବାରୁ ଶରୀରର ଓଜନ କମିଯାଏ ଓ ଛୋଟଛୁଆମାନେ ହାଲୁକା ଲାଗନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ଶୋଷକରେ । ପିଲୁଏ କିଛି କହି ନପାରୁଥିଲେ ବି ସେମାନଙ୍କୁ ପାଣି ପିଇବାକୁ ଦେଲେ ସେମାନେ ଆଗ୍ରହରେ ପାଣି ପିଇପକାନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ ପାଣି ପିଇବାକୁ ଦେଲେ ସେମାନଙ୍କର ପରିସ୍ରା କମିଯାଏ କିମ୍ବା ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଏ ।

ଚିନି ଲୁଣମିଶା ପାଣି ପିଇବାକୁ ଦେଇ ଘରୋଇ ଚିକିତ୍ସା

ଝାଡ଼ାବାନ୍ଧୁ ରୋଗରେ ଦେହରୁ ଜଳ ଓ ଲବଣ ଅଂଶ
ବାହାର ଯାଉଥିବାରୁ ଲୁଣମିଶା ଜଳ ପିଇବାକୁ ଦେଇ ଏହି
ରୋଗର ଚିକିତ୍ସା କରିଦେବ । ସେଥିରେ ଚିନି କି ଗୁଡ଼ ମିଶାଇ
ଦେଲେ ତାହା ଆହୁରି ଉପକାର କରୁଥାଏ । ଚିନି କି ଗୁଡ଼ରେ
ଥିବା ଗ୍ଲୁକୋଜ୍‌ସର ଲୁଣକୁ ଶୋଷଣ କରି ରକ୍ତରେ ପହଞ୍ଚି-
ବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥାଏ । ଔଷଧ ଖୁଆଇ ଚିକିତ୍ସା କରିବା
ପରକଥା ।

କେବଳ ଡିହାଇଡେଟ୍‌ସନ୍ ଯୋଗୁ ଆମ ଦେଶର ପ୍ରତି-
ବର୍ଷ ପନ୍ଦରଲକ୍ଷ ସଂଖ୍ୟକ ଶିଶୁ ଅକାଳରେ ମରି ଯାଉଛନ୍ତି ।

ଚିଲି ଲୁଣ ମିଶାପାଣି ପିଇବାକୁ ଦେଇ ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନ ରକ୍ଷା କରୁଥିବ । ଗ୍ଲୁକୋଜ୍ ଓ ଲୁଣ ମିଶା ହୋଇଥିବା ଔଷଧ ପୁଡ଼ିଆ ବଜାରରେ କିଣିବାକୁ ମିଳୁଛି । ତାକୁ ସିଝା ପାଣିରେ ଗୋଳି ପିଇବାକୁ ଦେଲେ ଅଧିକାଂଶ ଝାଡ଼ାଭୋଗୀ ଭଲ ହୋଇଯିବେ । ସେମାନଙ୍କର ଚିକିତ୍ସାପାଇଁ ଔଷଧ ପତ୍ର ଦରକାର ପଡ଼ିବ ନାହିଁ ।

ତାକୁ ଘରେ ତିଆରି କରିବ କେମିତି

ତେବେ ସେଭଳି ପୁଡ଼ିଆ ଔଷଧ ଦୋକାନରୁ କିଣି ଆଣିବାର ବେଶ୍ ମହଙ୍ଗା ପଡ଼ିବ । କିନ୍ତୁ ତାକୁ ଘରେ ତିଆରି କଲେ କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ କହିଲେ ଚଳେ । କାହା ଘରେ ଅବା ଲୁଣନାହିଁ, କାହାଘରେ ଅବା ଚିନିଟିକିଏ ନାହିଁ ? ଏକ ପାଆଳିଆ ଗିଲ୍‌ସ କିମ୍ବା ଗୁ କପରେ 'ଗଲ୍‌ସେ କି କପେ ପାଣନେଇ ସେଥିରେ ଗୁ ଚାମଚେ ଚିନି (ମୁହଁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଦେଉଳିଆ କରି ନୁହେଁ) ଓ ଟିପେ ଖାଇବା ଲୁଣ ବୁଡ଼ା ଆଙ୍ଗୁରି, ବଣି ଆଙ୍ଗୁରି ଓ ମଝି ଆଙ୍ଗୁରି) ଏହି ତିନି ଆଙ୍ଗୁରି ସାହାଯ୍ୟରେ ଯେତକି ଗୁଣ୍ଡଲୁଣ ଅଛି ପାରିବ । ସେତକି

ପରମାଣ ମଣାଇଦେଲେ ଏହା ତଥାର ହୋଇଯବ । ବେଶୀ
ଲୁଣ ପକାଇବା ଆଦୌ ନିରାପଦ ନୁହେଁ । ଆଖିର ଲୁହକୁ
ପାଟିରେ ଦେଲେ ତାହା ଯେତକି ଲୁଣିଆ ଲାଗେ, ଏହିପାଣି
ଠିକ୍ ସେତକି ଲୁଣିଆ ଲାଗିବା ଦରକାର । ତା'ଠାରୁ ବେଶୀ
ଲୁଣିଆ ହେଲେ କ୍ଷତିହେବ ।

—*—

ପିଆଇବା ଜିମ୍

ଏହି ଚିନ୍ତା ଲୁଣମିଶା ପାଣିକୁ ଝାଡ଼ା ହେଉଥିବା
ରୋଗୀକୁ ବାରମ୍ବାର ପିଆଇବାକୁ ପଡ଼ିବ । ପିଲ୍ ହୋଇଥିଲେ
ପ୍ରତିଥର ଝାଡ଼ା ଗଲାପରେ ଏକ ଗିଲ୍‌ସ ଓ ବୟସ୍କ ଲୋକ
ହେଇଥିଲେ ପ୍ରତିଥର ଝାଡ଼ା ଗଲାପରେ ଦୁଇ ଗିଲ୍‌ସ କରି
ସେହି ପାଣିକୁ ପିଆଇବା ଉଚିତ ।

ଦରକାର ପଡ଼ିଲେ ମା' ରାତି ଅନିଦ୍ରା ହୋଇ ତାର
ଛୋଟ ପିଲାକୁ ସେହି ପାଣିକୁ ପିଆଇ ଚାଲିଲେ ତାହା ପିଲ୍-
ପାଇଁ ମଙ୍ଗଳ । ଚୁମତ ଚୁମତ କରି ଏପରିକି ଉପରରେ
ବୁଦ୍ଧା ବୁଦ୍ଧା କରି ଛୋଟପିଲାଙ୍କୁ ଏହା ପିଆଇବା ଦରକାର ।

ସେମାନଙ୍କୁ ବେଶୀ ଶୋଷ ହେଉଥିବାରୁ ଡିହାଇଡ୍ରେସନ ହୋଇଥିବା ରୋଗୀ ଏହି ପାଣିକୁ ପିଇବାକୁ ଆଗ୍ରହ ଦେଖାଏ ।

ରୋଗୀ ଖାଇବ କ'ଣ

ଝାଡ଼ା ହେଉଥିବା ରୋଗୀକୁ ଉପାସ ରଖିବା ଆଦେଶ ଉଚିତ ନୁହେଁ । ଯେଉଁ ମାନଙ୍କୁ କିଛି ଖାଇବାକୁ ନ ଦେଇ ଉପାସ ରଖାଯାଏ । ସେମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ଚକ୍ଷୁକ ଖରାପ ହୋଇ ପଡ଼େ । ଝାଡ଼ା ଚାଲିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ରୋଗୀର ଖାଇବାବନ୍ଦ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ଯେଉଁ ଶିଶୁମା' କ୍ଷୀର ଗାଈକ୍ଷୀର କି ମଇଁଷି କ୍ଷିର ଖାଉଥିବ, ସେ ତାହା ଖାଇବା ମନା ନାହିଁ । ତା'ଛଡ଼ା ବୟସ୍କଙ୍କୁ ଚାହିଁ ଫଳରସ, ଦୋରନ୍ଦାଭାତ ଧୁଆଁ ପଖାଳ, ଦହି, ମୟୂର ଡାଲି, ଆଳୁ ଓ କଞ୍ଚା କଦଳୀର ତରକାରୀ, ସିଝା ଅଣ୍ଡା, ମସଲା ପଡ଼ି ନ ଥିବା ମାଛ, ମାଂସ ଅଣ୍ଡା ଓ ତା'ର ଝେଲ ଖାଇବାକୁ ଦେଲେ ରୋଗୀର କ୍ଷତି ହେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅଧିକ ମଙ୍ଗଳ ହୋଇଥାଏ । ଯେଉଁ ମାନେ ଚାହିଁ, ପିଅନ୍ତି । ସେମାନେ ଚାହିଁ ପିଇବାରେ କିଛି କ୍ଷତି ନାହିଁ ।

ଝାଡ଼ା ରୋଗୀକୁ ପଛଡ଼ାପାଣି ପିଇବାକୁ ଦେବା ମଧ୍ୟ ଭଲ । ଶୁଦ୍ଧରକ୍ତା ହେବାପରେ ବାହାରୁଥିବା ପେଟରେ ଲୁଣ ମିଶାଇ ପିଇବାକୁ ଦେଲେ ରୋଗୀର ମଧ୍ୟ ଉପକାର ହୋଇଥାଏ । ଲେମ୍ବୁ, ଲୁଣପାଣି ବି ସେମାନଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ କରିଥାଏ ।

ଚିନି ଲୁଣ ପାଣି ପିଆଇ ଅଧିକାଂଶ ଝାଡ଼ା ରୋଗୀଙ୍କୁ ବିନା ଔଷଧରେ ଭଲ କରିଦେଇ ହେବ । କିନ୍ତୁ ରୋଗୀର ଘନ ଘନ ବାନ୍ତି ହୋଇ ରୋଗୀ ଚିନି ଲୁଣ ମିଶା ପାଣି ପିଇ ନ ପାରିଲେ, କି ରୋଗୀ ଦେହରୁ ଝାଡ଼ା ଯୋଗୁଁ ବହୁତ ଜଳ ବାହାରି ତାର ଅବସ୍ଥା ଖରାପ ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ, ରୋଗୀକୁ ସାଙ୍ଗେ ସାଙ୍ଗେ ଡାକ୍ତରଖାନାକୁ ନେଇଯିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜରୁରୀ । ଡାକ୍ତରଖାନାରେ ରୋଗୀର ଶିର୍କାବାଟେ ସାଲାଇନ୍ କିମ୍ବା ଗ୍ଲୁକୋଜ ସାଲାଇନ୍ ଇଂଜେକସନ୍ ଦେଇ ରୋଗୀର ଜଳ ଲବଣ ଅଂଶର ଉରଣା କରାଯାଇଥାଏ ।

ଆପଣମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କେହି ଡାକ୍ତରଖାନା-ମାନଙ୍କରେ ରୋଗୀକୁ ‘ସାଲାଇନ୍’ ଦିଆଯାଉଥିବାର ଦେଖି ଥିବେ । ସେହି ସବୁ ବଡ଼ ବଡ଼ ବୋତଲରେ ଥାଏ । ସାଲାଇନ୍ କିମ୍ବା ‘ଗ୍ଲୁକୋଜ ସାଲାଇନ୍’ । ଲୁଣପାଣିକୁ ଇଂରାଜୀରେ ‘ସାଲାଇନ୍’ ବୋଲି କୁହାଯାଇଥାଏ । ‘ସାଲାଇନ୍’ରେ ଗ୍ଲୁକୋଜ ମିଶାଇ ଦେଲେ ତାକୁ କୁହାଯାଏ

ଗୁଲ୍‌କୋଜ୍ ସାଲୁଇନ୍' । ଆମେ ଯେଉଁ ଚିନି ଲୁଣ ମିଶାପାଣି ତିଆରି କରି ଝାଡ଼ା ରୋଗୀକୁ ପିଆଇବା କଥା ଆଗରୁ ଆଲୋଚନା କଲେ, ତହା ଘରେ ' ଗୁଲ୍‌କୋଜ୍ ସାଲୁଇନ୍' ତିଆରି କରିବା ସାଙ୍ଗେ ସମାନ । ଆମେ ଟିକିଏ କଷ୍ଟସହ୍ୟ ଝାଡ଼ା ରୋଗୀମାନଙ୍କୁ ଘର ତିଆରି ଚିନି ଲୁଣ ମିଶା ପାଣି ପିଆଇ ଚାଲିଲେ ସେମାନଙ୍କ ଦେହକୁ ଜଳ ଓ ଲୁଣ ଅଂଶ କମି-ଯିବାର ସମ୍ଭାବନା ନ ଥିବ । ତେଣୁ ସେମାନେ ଚଞ୍ଚଳ ଆରୋଗ୍ୟ ହୋଇଯିବେ । ସେମାନଙ୍କୁ ଡାକ୍ତରଖାନା ନେଇ 'ସାଲୁଇନ୍, କି' 'ଗୁଲ୍‌କୋଜ୍ ସାଲୁଇନ୍'ର ଇଂଜେକ୍ସନ୍ ଦେବା ଦରକାର ପଡ଼ିବ ନାହିଁ ।

ଶରୀରରେ ଜଳ ବୃଦ୍ଧି

'ଜଳ ବିଦ୍ରବେ' ଶରୀରର କ୍ଷତି ହେଉଥିବା କଥା ଆମେ ଜାଣିଲେ । 'ଜଳ ଗହଳେ' ମଧ୍ୟ ଶରୀରର କ୍ଷତି ହୋଇଥାଏ । କେତେକ ରୋଗରେ ଶରୀରରେ ଜଳ କମି-ଯିବାର ସମ୍ଭାବନା ଥାଏ । ଆମେ ଯଦି ଦରକାରୀ ପରିମାଣ ଠାରୁ ଅଧିକ ଜଳ ପିଇ ଚାଲିବା କିନ୍ତୁ ମୁଣ୍ଡପନ୍ଥ ପରିସ୍ରା

ତିଆରି କରିବା ପାଇଁ ଅକ୍ଷୟ ହୋଇ ପଡ଼ିଥାନ୍ତି ତେବେ ଶରୀରରେ ଜଳ କମିଯିବ । ମୁହଁରେ ରୋଗ ହେଲେ ମୁହଁ ଠିକ୍ ପରିମାଣରେ ପରସ୍ତ । ତିଆରି କରି ପାରେନାହିଁ । ତେଣୁ ଦେହର ଜଳ ପରସ୍ତ । ଆକାରରେ ବାହାର ନ ଯାଇ ଶରୀରରେ ରହିଯାଏ । ଏଭଳି ଅବସ୍ଥା ଭଲ ନୁହେଁ ।

ଶରୀରରେ ଜଳ କମିଗଲେ ମୁଣ୍ଡ ବଥାଏ ଓ ମୁଣ୍ଡ ବୁଲାଇ ଦିଏ । ରୋଗୀକୁ ବେଶୀ ନିଦମାଡ଼େ । ବାନ୍ତି ମାଡ଼ିବା, ବାତ ମାରିବା ଓ ମୂତ୍ର । ହୋଇଯିବାର ଲକ୍ଷଣ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ପାଇପାରେ । ରୋଗୀର କୌଣସି କଥା ମନେ ରହେନାହିଁ । ପାଣି ପିଇବା କମାଇଦେଲେ ଓ ଉଚିତ ଚିକିତ୍ସା ବ୍ୟବସ୍ଥା କଲେ ଏହା ସୁଧୁରି ଯାଏ ।

ଇତିମା

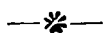
କେତେକ ରୋଗରେ ଶରୀରରେ ଜଳ କମିଯାଇ ଗୋଡ଼ ହାତ ଓ ମୁହଁ ଫୁଲିଯାଏ । ଫୁଲି ଜାଗାକୁ ଆଙ୍ଗୁଠିରେ କିଛି ସମୟ ଧରି ଚିପିଦେଲେ ଚିପା ହୋଇଥିବା

ସ୍ଥାନ ଖାଲୁଆ ହୋଇଯାଏ । ଖାଲ ଜାଗାଟି ସେମିତି ରହି କିଛି ସମୟ ପରେ ପୁଣି ପୂର୍ବ ଅବସ୍ଥାକୁ ଫେରିଆସେ । ତମ ତଳେ ଜଳ ଜମିଯିବାରୁ ଜଳ ଜମ ଥିବା ସ୍ଥାନ ଫୁଲିଯାଏ । ଚପ ଧରିଲେ ସେହି ଚପା ହୋଇଥିବା ଜାଗାରୁ ଜଳ ପାଖ ଅଞ୍ଚଳକୁ ଚାଲିଯାଏ । ଆଙ୍ଗୁଠି ବାହାର କରି ଆଣିଲେ ପାଖର ଜଳ ପୁଣି ଫେରିଆସି ଖାଲୁଆ ଜାଗାକୁ ପୂରଣ କରିଦିଏ । ସେହିଭଳି ଫୁଲୁ ଅବସ୍ଥାକୁ ଇଂରାଜୀରେ ‘ଇଡିମା’ ବୋଲି କୁହାଯାଏ ।

ହୃତପିଣ୍ଡ, ଯକୃତ୍ ଓ ମୁଣ୍ଡସନ୍ତର ବିଭିନ୍ନ ରୋଗରେ ଶରୀରରେ ଜଳଜମିଯିବା ହେତୁ ଇଡିମା ହୁଏ । ଅବସ୍ଥାଆହୁରି ଗୋତନୀୟ ହୋଇପଡ଼ିଲେ ପେଟ ଓ ଛାତିରେ ମଧ୍ୟ ଜଳ ଜମି ଯାଇପାରେ । ପେଟରେ ଜଳ ଜମିଯିବା ଓ ଗୋଡ଼-ହାତ ଫୁଲିଯିବା ଅବସ୍ଥାକୁ ଆମେ ଜଳଭଦ୍ର ରୋଗ ବୋଲି କହିଥାଉ । ଖାଦ୍ୟରେ ପୁଷ୍ଟିସାରର ଅଭାବ ଲାଗିରହିଲେ ମଧ୍ୟ ଶରୀରରେ ଜଳ ଜମିଯାଏ ଓ ପେଟ, ଗୋଡ଼, ହାତ ଫୁଲିଯାଏ ।

ଗୋଡ଼ ହାତ ଫୁଲି ‘ଇଡିମା’ ହୋଇଥିବା ରୋଗୀ ଖାଇବା ପିଇବାରେ ଲୁଣ ଅଂଶ କମାଇ ଦେବା ଦରକାର । ଲୁଣିଆ ଲାଗୁଥିବା କୌଣସି ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।

ଲୁଣି ବିସ୍ମୃତ, ଆଗର, ଶୁଖୁଆ, ଲୁଣି ମାଛ ମଧ୍ୟ ଖାଇବା
 ଭରତ ନୁହେଁ । ତାହା ବ୍ୟତୀତ ଔଷଧ ଖାଇ ଶରୀରର
 ଅଧିକା ଜଳକୁ ପରିସ୍ରା ବାଟେ ବାହାର କରିଦେବା ପାଇଁ
 ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଏ । ଯେଉଁ ରୋଗ ଯୋଗୁଁ ଶରୀରରେ ଜଳ
 ଜମିଗଲା । ସେହି ରୋଗର ଯଥାଯଥ ଚିକିତ୍ସା ନ କଲେ
 ଅସ୍ଥାୟୀ ବ୍ୟବସ୍ଥାରୁ କିଛି ଲାଭ ମିଳିବ ନାହିଁ ।

ବିଶୁଦ୍ଧ ଜଳ

ତେବେ ଆମେ ଯେଉଁ ଜଳ ପିଇ ବା ବ୍ୟବହାର କରୁ
 ତାହା ସବୁ ଦିଗରୁ ନିରାପଦ ହେବା ଦରକାର । ବିଶୁଦ୍ଧ ଜଳକୁ
 ବର୍ଷ ବର୍ଷ ଧରି ପିଇ ଚାଲିଲେ ମଧ୍ୟ ସେହି ଜଳ ଆମଠାରେ
 କୌଣସି ରୋଗ ସୃଷ୍ଟି କରିପାରେ ନାହିଁ । ତେବେ ବିଶୁଦ୍ଧ ଓ
 ଜଳର ବର୍ଣ୍ଣ ଓ ସ୍ୱାଦ ଭିନ୍ନ ହୋଇଥିଲେ ସେପରି ଜଳକୁ
 ପିଇବା ପାଇଁ ଆଗ୍ରହ ହୁଏ ନାହିଁ । ଫଳରେ ଲୋକେ
 ଅପେକ୍ଷାକୃତ ଦୂଷିତ ଜଳ ପିଇବାକୁ କେତେକ ସେଠାରେ
 ବାଧ୍ୟ ହୋଇଥାନ୍ତି ।

ଯେଉଁ ଜଳରେ ରୋଗ ଜାତ କରୁଥିବା ଜୀବାଣୁ, ଭୂତାଣୁ ଇତ୍ୟାଦି ନ ଥାନ୍ତି । ଯେଉଁ ଜଳରେ ଶରୀରର କ୍ଷତି କରୁଥିବା କୌଣସି ଉପାଦାନ ନଥାଏ, ଯେଉଁ ଜଳର ସ୍ବାଦ ଭଲ ଓ ଯେଉଁ ଜଳକୁ ଆମେ ନିରାପଦରେ ଘରର ବିଭିନ୍ନ କାମରେ ଲଗାଇପାରୁ, ସେହିପରି ଜଳକୁ ବିଶୁଦ୍ଧ ଜଳ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ବିଶୁଦ୍ଧ ଜଳ ସବୁଦିଗରୁ ନିରାପଦ ।

ଯେଉଁ ଜଳରେ ରୋଗ ଜାତ କରୁଥିବା ଜୀବାଣୁ ଆଦି ରହିଥାନ୍ତି ଯଥା—ଯେଉଁ ଜଳରେ ନାଲି ନିର୍ଦ୍ଦମାର ମଇଳା ପାଣି ଓ କଳି କାରଖାନାର ଆବର୍ଜନା ଓ ବିଷାକ୍ତ ଉପାଦାନ ମିଶି ଥାଏ ତାହା ଆମର ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ନୁହେଁ, କାରଣ ତାହା ଆମଠାରେ ବିଭିନ୍ନ ରୋଗ ସୃଷ୍ଟି କରିପାରେ । ଏହିଭଳି ଜଳକୁ ଦୂଷିତ ଜଳ ବୋଲି କୁହାଯାଏ ।

ଜଳ ଆମର କେଉଁ କେଉଁ କାମରେ ଲାଗେ

ପିଇବା, ରୋଷେଇବାସ କରିବା, ଲୁଗାପଟା ଓ ବାସନ କୁସନ ଆଦି ସଫା କରିବା, ଘର ଦୁଆର ଧୁଆ ଧୋଇ କରିବା ଗାଧୋଇବା ଓ ଗୃହପାଳିତ ପଶୁମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆମେ ଜଳ

ଦରକାର କରୁ । ଅଳିଆ ଆବର୍ଜନା ସଫା କରିବା; ନିଆଁ
ଲିଭେଇବା ଓ ବର୍ତ୍ତି ଚାମ ପାଇଁ ଜଳ ଆବଶ୍ୟକ । ଜଳବିନା
କୌଣସି ଜଳ କାରଖାନା ଚାଲିପାରିବ ନାହିଁ । ଡାହାନ୍ତା
କୃଷିକାମ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଜଳ ଦରକାର ପଡ଼େ । ଜଳ
ନଥିଲେ ଗୃଷବାସ କରି ଫସଲ ଉତ୍ପାଦନେଇବା ସମ୍ଭବ ହେବ
ନାହିଁ ।

ଆମପାଇଁ କେତେ ଜଳ ଦରକାର

ଏହିସବୁ କାମ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆମ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ପାଇଁ
ଦିନକୁ ୧୫୦ ରୁ ୨୦୦ ଲିଟର ବିଶୁଦ୍ଧ ଜଳ ଦରକାର । କିନ୍ତୁ
ଆମକୁ ସେତେ ବେଶୀ ଜଳ ମିଳିପାରିବ ନାହିଁ । ତଥାପି
ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ପାଇଁ ଦିନକୁ ଅନ୍ତତଃ କୋଡ଼ିଏ ଲିଟର ଜଳ
ହେଲେ କାମ ଚଳିଯିବ । ଏହି ଅନୁପାତରେ ପରିବାର ପାଇଁ
କେତେ ଜଳ ଦରକାର ତା'ର ହିସାବ କରିହେବ । ଯେଉଁ
ପରିବାରରେ ଜଳ ଖର୍ଚ୍ଚ ବେଶୀ, ସେ' ପରିବାରରେ ରୋଗ
କମ୍ । ସରକାରଙ୍କ ତରଫରୁ ଜଳ ଯୋଗାଣର ଉପଯୁକ୍ତ
ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇ ପାରିଲେ, ଜନସାଧାରଣଙ୍କର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟର
ଯଥେଷ୍ଟ ଉନ୍ନତି ହୋଇ ପାରିବ ।

ଜଳ ମିଳେ କେଉଁଠି

ସାଧାରଣତଃ ତିନୋଟି ସ୍ଥାନରୁ ଆମେ ଜଳ ସଂଗ୍ରହ କରିଥାଉ । ତାହାହେଲା (୧) ବର୍ଷା ଜଳ (୨) ନଈ, ପୋଖରୀ ବଡ଼ ବଡ଼ ଜଳଭଣ୍ଡାର ଆଦି ଭୂମିଭାଗରେ ଥିବା ଜଳ ବା ଭୂପୃଷ୍ଠର ଜଳ (୩) ଓ କୂଅ ଓ ଝରଣା ମିଳୁଥିବା ଭୂମତଳ ବା ଭୂଗର୍ଭରେ ଥିବା ଜଳ ।

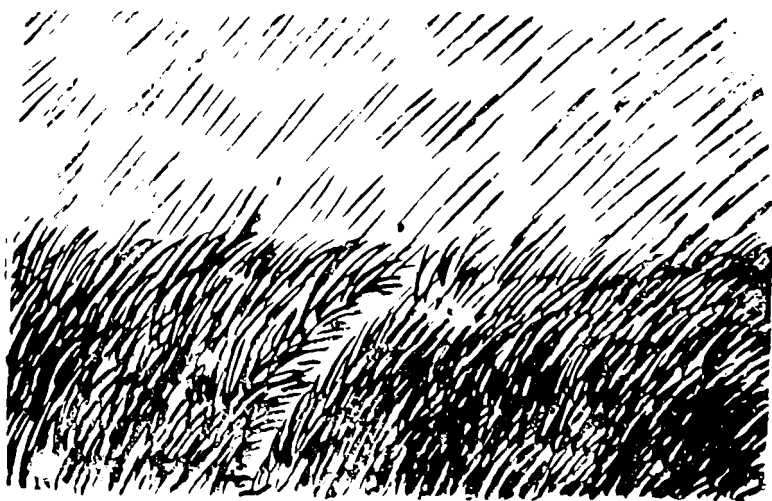
— — —

ବର୍ଷା ଜଳ

ବର୍ଷାଜଳରୁ ହିଁ ଅନ୍ୟ ସବୁଜାଗାରେ ଜଳ ସଂଗୃହୀତ ହୋଇଥାଏ । ନଈ, ପୋଖରୀ ଇତ୍ୟାଦିର ଜଳ ତ ବର୍ଷାଜଳରୁ ଆସିଥାଏ । ବର୍ଷା ଜଳରେ କେତେକ ଅଂଶ ମାଟିରେ ଶୋଷି ହୋଇଯାଇ ମାଟିତଳେ ସଂଚିତ ହୋଇ ରହେ । ଝରଣାରୁ ମିଳୁଥିବା ଜଳ ଓ କୂଅଜଳ ଏସବୁ ମାଟିତଳେ ସଂଚିତ ହୋଇ ରହିଥିବା ଜଳ ।

ସମୁଦ୍ର, ନଈ, ପୋଖରୀ ଆଦିର ଜଳ ସୂର୍ଯ୍ୟକିରଣରେ ବାଷ୍ପହୋଇ ମେଘ ସୃଷ୍ଟିକରେ । ମେଘ ବର୍ଷାହୋଇ ନଈ, ପୋଖରୀର ଜଳ ଭରିଦିଏ । ଗଛଲତା ମାଟିରୁ ଯେଉଁ ଜଳ

ଶୋଷି ନିଅନ୍ତି, ତା'ର ବଳକା ଜଳକୁ ପକ୍ଷି ବାଟଦେଇ ବାଷ୍ପ
ଆକାରରେ ବାୟୁ ମଣ୍ଡଳକୁ ଫେରେଇ ଦିଅନ୍ତି । ତାହା ବର୍ଷା-
ହୋଇ ପୁଣି ଭୂମିକୁ ଫେରି ଆସେ । ସମୁଦ୍ରର ପାଣି ଲୁଣିଆ
ହୋଇ ଥିବାରୁ ତାହା ସିନା ସେମିତି ଆମର କାମରେ ଲାଗେ
ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ସମୁଦ୍ର ନ ଥିଲେ ବର୍ଷା ପାଇଁ ଜଳ ଆସନ୍ତା
କୁଆଡ଼ୁ ! ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟା ସୁରୁଖୁରୁରେ ଚାଲିଛି ବୋଲି ଏ
ସୃଷ୍ଟି ଚିହ୍ନିଛି ।

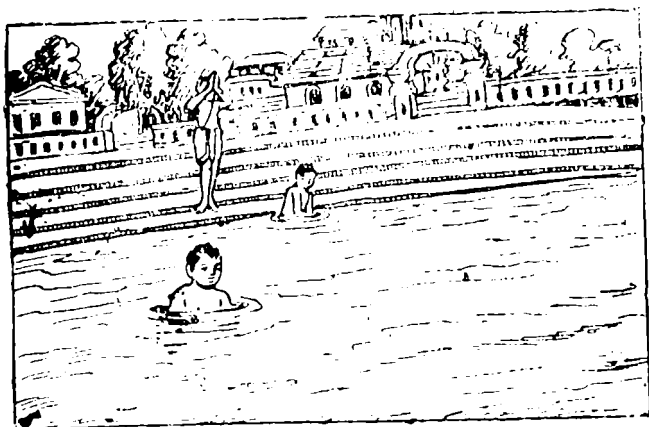

ସତକଥା କହିବାକୁ ଗଲେ ପ୍ରକୃତିରୁ ମିଳୁଥିବା
ଜଳ ଭିତରେ ବର୍ଷାଜଳ ହିଁ ସବୁଠାରୁ ବଞ୍ଚିକା । ଏଥିରେ ରୋଗ
ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିବା କୀବାଣୁମାନେ ପ୍ରାୟ ନ ଥାନ୍ତି କହିଲେ ତଳେ

ବର୍ଷାକଳ ବାୟୁମଣ୍ଡଳ ଦେଇ ଆସୁଥିବାବେଳେ ସେଥିରେ ବାୟୁମଣ୍ଡଳର ଧଳିକଣା, ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଗ୍ୟାସ ଓ ଜୀବାଣୁ ମିଶିପାରେ । ତେଣୁ ଦୁଇ ତିନି ଅସର ବର୍ଷାପରେ ଯେଉଁ ବର୍ଷାକଳ ସଂଗ୍ରହ କରାଯାଏ, ତାହା ବେଶ ନିରାପଦ ।

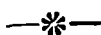
ତୁମ୍ବୁସ୍ତୁର ଜଳ

ସହର ପାଖାପାଖି ଅଞ୍ଚଳରେ ସହର ଗଢ଼ିବାରେ ମାଟି ଖୋଳି ନେବା ହେତୁ ବଡ଼ ବଡ଼ ଜଳଭଣ୍ଡାର ସୃଷ୍ଟି ହୋଇ-
ଥାଏ । ବଡ଼ ନଦୀ ବନ୍ଧ ତିଆରି କଲେ ମଧ୍ୟ ଜଳଭଣ୍ଡାର

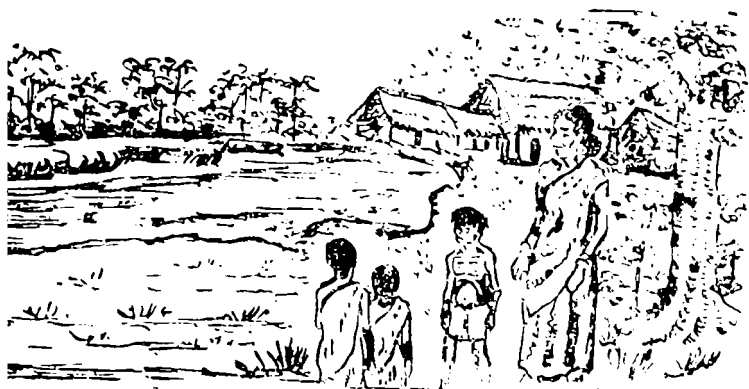
ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ । ଜଳଭଣ୍ଡାର ଆକାର ଖୁବ୍ ବଡ଼ ହୋଇଥିବାରୁ ଏହାର ଜଳ ଅପେକ୍ଷାକୃତ ବିଶୁଦ୍ଧ । ତେବେ ବିଭିନ୍ନ ମଇଳା ପଦାର୍ଥ ଆଖପାଖ ଅଞ୍ଚଳରୁ ବୋହିଆସି ସେଥିରେ ମିଶିବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି । ଜଳଭଣ୍ଡାରକୁ ମଣିଷର ମନମୁଖୀ

ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ଛାଡ଼ିଦେବା ଓ ଗାଈ, ଗୋରୁ ତଥା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଗୃହପାଳିତ ପଶୁମାନଙ୍କ ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ଛାଡ଼ିଦେବା ଦ୍ଵାରା ଜଳଭଣ୍ଡାରର ଜଳ ଦୂଷିତ ହୋଇଥାଏ । ବନେ, ମାନ୍ଦ୍ରାଜ, ଓ ନାଗପୁର ସହରର ଲୋକେ ଜଳ ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟତଃ ଜଳଭଣ୍ଡାର ଉପରେ ହିଁ ନିର୍ଭର କରୁଥାନ୍ତି ।

ନଈ ଜଳ

ନଗର, ସହର, କଳକାରଖାନା ଓ ଗାଁ ମାନ ନଈ କୂଳରେ ଗଢ଼ି ଉଠିଥିବାରୁ ସେ ସବୁ ସ୍ଥାନର ଅଳିଆ ଆବର୍ଜନା ଓ ମଇଳା ଜଳ ନଈ ଜଳରେ ମିଶିଥାଏ । ତେଣୁ ନଈ ଜଳ ଆଦୌ ବିଶୁଦ୍ଧ ନୁହେଁ । ବିଶେଷ କରି ନଈ ଜଳକୁ ବିଶୁଦ୍ଧ ନ କରିବା ଆଦୌ ଉଚିତ ନୁହେଁ । କୁହାଯାଇଥାଏ

ଯେ ନଈର ଉପର ମୁଣ୍ଡରେ ରହୁଥିବା ଲୋକଙ୍କର ମଳଦ୍ଵାର ସହିତ ନଈର ତଳ ମୁଣ୍ଡରେ ବସବାସ କରୁଥିବା ଲୋକଙ୍କର

ପାଟିକୁ ନଈ ଦ୍ଵି ସଂଯୁକ୍ତ କରିଥାଏ । ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଲା
 ଉପର ମୁଣ୍ଡରେ ନଈ କଡ଼ରେ ଲୋକେ ଝାଡ଼ା ଫେରନ୍ତି ।
 ସେହି ଝାଡ଼ା ଆସି ନଈ ଜଳରେ ମିଶେ । ତଳମୁଣ୍ଡରେ
 ଲୋକେ ନଈପାଣି ପିଇଲେ ଝାଡ଼ାରେ ଥିବା ମଇଳା ପଦାର୍ଥ
 ଓ ଅନିଷ୍ଟକାରୀ ଜୀବାଣୁ ସେମାନଙ୍କ ପେଟ ଭିତରକୁ ଯାଇ
 ରୋଗ ଜନ୍ମାଇଥାଏ । ନଈରେ ଗାଧୋଇବା, ଗୃହପାଳିତ
 ପଶୁମାନଙ୍କୁ ଗାଧୋଇଦେବା, ମଲ୍ ମଣିଷ ଓ ମଲ୍ ଜୀବଜନ୍ତୁକୁ
 ନଈକୁ ଫୋପାଡ଼ି ଦେବାଦ୍ଵାରା ନଦୀଜଳ ଦୂଷିତ ହୋଇଥାଏ ।

ପୋଖରୀ ଜଳ

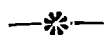
ପୋଖରୀରେ ଜଳ ଆବଦ୍ଧହୋଇ ରହିଥାଏ । ପୋଖରୀ
 ହ୍ରଦ ଓ ତାର ଆଖପାଖରୁ ମଇଳା ଜନିଷ ବର୍ଷାପାଣିରେ
 ଧୋଇହୋଇ ଆସି ପୋଖରୀ ଜଳରେ ମିଶେ । ଲୋକେ
 ପୋଖରୀ ହ୍ରଦରେ ଝାଡ଼ାଫେରି ପୋଖରୀ ପାଣିରେ ଶୌଚ
 ହୁଅନ୍ତି ।

ପୋଖରୀରେ ଗାଧୋଇବା, ଗୋରୁ ମଇଁଷିଙ୍କୁ
 ଧୋଇବା, ଲୁଗା କାଟିବା ନଳିତା ଓ କତା ପତେଇବା ଫଳରେ
 ଏହାର ଜଳ ଦୂଷିତ ହୋଇଥାଏ । ପୋଖରୀର ପାଣି

ପିଇବା ପାଇଁ ଆଦୌ ଉପଯୁକ୍ତ ନୁହେଁ । ପୋଖରୀପାଣିକୁ ବିଶୋଧନ ନ କରି ପିଇଲେ ବହୁ ପ୍ରକାରର ରୋଗ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ ।

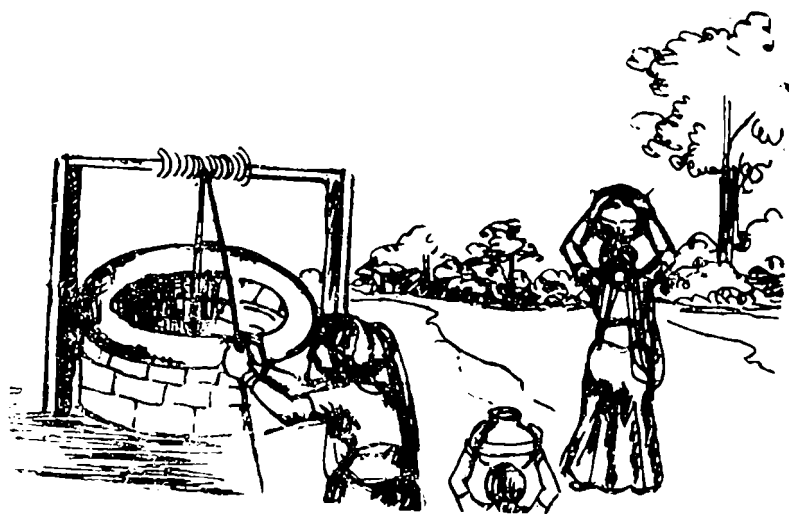

ପୋଖରୀ ହୁଡ଼ାକୁ ଉଚ୍ଚ କରିବା, ପୋଖରୀ ଚୂରପଟେ ପକ୍କା ପାଟରୀ ଗଢ଼ିବା, ପୋଖରୀ ଭିତରେ ନ ପଶି ହୁଡ଼ାରେ ତିଆରି ହୋଇଥିବା ମଞ୍ଚା ଉପରୁ ପୋଖରୀରୁ ପାଣି କାଢ଼ିବା, ପୋଖରୀ ହୁଡ଼ାରୁ ଗଛଲତା କାଟି ପକେଇବା । ପୋଖରୀର ଦଳ ସଫା କରିବା ଓ ପ୍ରତିଦିନ ଖରାଦିନେ ପୋଖରୀରୁ ପଙ୍କ ଉଠାଳି ଦେବା ଦ୍ଵାରା ପୋଖରୀର ଜଳ ଅପେକ୍ଷାକୃତ ନିରାପଦ ରହେ । ତେବେ ପୋଖରୀର ପାଣିକୁ ବିଶୋଧନ ନ କରି ପିଇବା ଆଦୌ ଉଚିତ ନୁହେଁ ।

କୂଅଜଳ

ବିଶେଷ କରି ପିଇବାପାଣି ପାଇଁ ଲୋକେ କୂଅ
ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁଥାନ୍ତି । ତେବେ ସାଧାରଣ ଭାବରେ
ଦେଖିଲେ ଆମର କୂଅଗୁଡ଼ାକ ଅଗଭୀର । ତେଣୁ ପାଇଖାନା
ଓ ନାଲି ନଦୀମାର ମଇଳାପାଣି ଝରି କୂଅରେ
ମିଶିଯିବା ସୁବିଧା ହୁଏ ଓ କୂଅପାଣିକୁ ଦୂଷିତ କରି
ପକାଏ ।

ଏହିହେତୁ ନାଲି ନଦୀ ଓ ପାଇଖାନାଠାରୁ ଦୂରରେ
ଓ ଏକ ଉଚ୍ଚସ୍ଥାନରେ କୂଅ ଖୋଳିବା ଉଚିତ । କୂଅରେ
ସମେଶ୍ୟ ନଦୀ ରହିଥିଲେ ଚାରିଆଡ଼ା ପାଣି ଝରିଆସି କୂଅରେ

ପଣିପାରିବ ନାହିଁ । ଯାହାକିଛି ପାଣି ଝରିବା କଥା, ତାହା କ'ଣ ଚାହିଁବ ? ନ ଝରି କ'ଣ ତଳୁ ଝରି ଆସିବ ? ତଳ । କ'ଣ ମୁହଁ ଚାହିଁବ ? ଅନ୍ତତଃ ତଳପୁଟ ଉତ୍ତର ପକ୍ଷ ରହିଥିଲେ କାହାର ପାଣି କ'ଣ ଭିତରେ ପଣିପାରିବ ନାହିଁ । କ'ଣ ଚାହିଁବ ? ପକ୍ଷୀ ଚାହିଁବ ? ଗର୍ଜି ସେଥିରୁ ପକ୍ଷୀ ନାଲି ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଦେବା ଉଚିତ ।

ଫଳରେ କ'ଣମୂଳରେ ପାଣିକମି ସନ୍ତୁଷ୍ଟିଆ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ନ ଥିବ ।

କ'ଣମୁହଁ କୁ ଖୋଲ ନ ରଖି ମୁହଁର ବେଶୀ ଅଂଶକୁ ବନ୍ଦ କରିଦେଲେ କ'ଣ ଜଳ ନିର୍ମଳ ରହେ । ହାତ ପକ୍ଷ, ଯାହାଯ୍ୟରେ କ'ଣରୁ ପାଣି କାଢିଲେ ପାଣିଦୂଷିତ ହୁଏନାହିଁ । କ'ଣ ମୂଳରେ ଶୌଚହେବା, ଲୁଗାପଟା କାଟିବା, ଗାଧୋଇବା ଓ ଗୋରୁ ମଝିଷିଙ୍କ ଗାଧୋଇଦେବା ବାସନ କୁସନ ମାଜିବା କ'ଣମୂଳରେ ଅଳିଆ ଗଦା କରିବା ।

ରୋକର ଜମା କରିବାଦ୍ୱାରା କ'ଣପାଣି ଦୂଷିତ ହୋଇଯାଏ । ସମସ୍ତଙ୍କ ଘରର ଦଉଡ଼ି, ମାଟିଆ ଓ ବାଲଟି କ'ଣ ଭିତରେ ନ ପକାଇ ଗୋଟିଏ ଛଦ୍ମିଷ୍ଟ ଦଉଡ଼ି ଓ ବାଲଟି ବ୍ୟବହାର କରି ପାଣି କାଢିଲେ କ'ଣଜଳ ଦୂଷିତ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଯଥେଷ୍ଟ କମିଯାଏ ।

କଳଙ୍କଳ

କଳପାଣିରେ ଜୀବାଣୁ ଇତ୍ୟାଦି ନ ଥିବାରୁ ଏହା ନିରାପଦ । ସରକାର ତରଫରୁ ସୁବିଧାପାଇଁ ଗାଁ ଗାଁରେ ପାଣି କଳ ବସିଲୁଣି । ଏହା ଠିକ୍ ଭାବରେ ତିଆରି ହୋଇଥିଲେ ଓ ଏଥିରେ ମଜବୁତ ଯନ୍ତ୍ରପାତି ଲାଗିଥିଲେ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ନଳକୂଅ ପାଞ୍ଚରୁ ଦଶବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁରୁଖୁ ରୁରେ କାମକରି ଚାଲିବ । ବେଶୀ ଖୋଳି ଅଧିକ ଗଭୀରରେ ନଳ ବସାଇଲେ ସେଥିରୁ ବେଶୀପାଣି ବାହାର ଥାଏ । ସେଭଳି ପାଣି ବିଶୁଦ୍ଧ ।

କଳ ଚାରିପଟେ ପକ୍କା ଚଉତରା କରାଯାଏ ଓ କଳ-ମୂଳରୁ ପାଣି ବୋହୁଥିବା ପାଇଁ ପକ୍କା ନାଳ ରହିଥିବା ଦରକାର । କଳମୂଳରେ ଗାଧୋଇବା, ବାସନକୁସନ ମାଜିବା,

ଲୁଗାପଟା ସଫାକରିବା ଆଦି ଦ୍ଵାରା ମଇଳା ଜଳ ଭେଦ କଲ
ଜଳକୁ ଦୂଷିତ କରିବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି ।

— — —

ଝରଣା ଜଳ

ଝରଣାର ଜଳମଧ୍ୟ ଭୂମିତଳ ଜଳ । ଭୂମି ଉପରେ
ଥୁବା ଫାଟଦେଇ ଝରଣାର ଜଳ ବାହାରିଥାଏ । ତେବେ
ଗଭୀର ଝରଣାର ଜଳ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟପକ୍ଷେ ଭଲ । ଝରଣା ପାଣିର
ପରିମାଣ ଓ ତାର ଗୁଣ ବିଷୟରେ ସଠିକ କରି କହିହେବ
ନାହିଁ । କାରଣ ଝରଣାର ଜଳ ଖରାଦିନେ ଶୁଖିଯାଇପାରେ ।
ଯେଉଁ ବାଟଦେଇ ଝରଣା ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥାଏ ; ସେହି
ସ୍ଥାନରେ ଜାଳପତ୍ର ଝରଣାଜଳରେ ପଡ଼ି, ପଚସତି ଜଳକୁ
ଦୂଷିତ କରିଥାଏ ।

ତେବେ ପାହାଡ଼ିଆ ଅଞ୍ଚଳର ଆଦବାସୀ ଘର ଭଉଣୀ
ମାନେ ସାଧାରଣତଃ ଝରଣାଜଳ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥାନ୍ତି ।
ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଝରଣାଜଳର ବିଶେଷ ଗୁରୁତ୍ଵ ନାହିଁ ।
କେତେକ ଝରଣାର ଜଳରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଧାତୁ ଜନିତ

ରହିଥାଏ । ସେହିଭଳି ଝରଣାଜଳର ବଢ଼ିଲା ଗୋଟ ଭଲ
କରିଦେବା ଗୁଣ ରହିଛି ।

ଜଳ ଦୂଷିତ ହୁଏ କିପରି

ସତକଥା କହିଲେ । ବର୍ତ୍ତୁର ଜଳ ବୋଲି କିଛିନାହିଁ ।
ବହୁ ଦୂଷିତ ପଦାର୍ଥ ଗ୍ରହଣ ଅବସ୍ଥାରେ ଓ ଜଳରେ ମିଶିକରି
ରହିଥାଏ । ଅଜ୍ଞାନକାମୀ ଓ ଆମୋଦିଆ ନାମକ ଗ୍ୟାସ

କ୍ୟାଲ୍‌ସିୟମ୍, ମ୍ୟାଗ୍ନେସିୟମ୍ ଓ ସୋଡ଼ିୟମ୍, ଭଲ ଧାତୁ
ଜଳରେ ମିଶିକରି ରହିଥାଏ । ପଙ୍କ, ପଟୁ, ବାଲି, ମାଟି ମଧ୍ୟ
ଜଳରେ ମିଶି ଜଳକୁ ଦୂଷିତ କରେ ।

ଆଜିକାଲି ଚାରିଆଡ଼େ ସହରମାନ ଗଢି ଉଠିଲାଣି ।
 ଜଳ କାରଖାନାମାନ ଗୋଟିକ ପରେ ଗୋଟିଏ ମୁଣ୍ଡଟେକି
 ଉଠୁଛି । ସହରର ନାଲିନିର୍ମାଣ ଓ ଜଳ କାରଖାନାରୁ
 ବାହାରୁଥିବା ଦୂଷିତ ଜଳ ମଣିବା ଯୋଗୁଁ ଜଳ ଦୂଷିତ
 ହୋଇଥାଏ । ଏହିସବୁ ଆବର୍ଜନା ଓ କ୍ଷତି କରୁଥିବା ଉପାଦାନ
 ଜଳରେ ମଣିବାରୁ ସେଭଳି ଜଳ ବ୍ୟବହାର
 କରୁଥିବା ଲୋକଙ୍କ ଠାରେ ବିଭିନ୍ନରୋଗ ସୃଷ୍ଟି
 ହୋଇଥାଏ ।

ଏହାଛଡ଼ା ନଈ, ପୋଖରୀ ଓ କୂଅର ଜଳ କିପରି
 ଦୂଷିତ ହୁଏ ତାହା ଆଗରୁ କୁହାଯାଇଛି । ସେସବୁ ସ୍ଥାନରେ
 ଜଳ କିପରି ଦୂଷିତ ନ ହେବ । ସେ କଥା ମଧ୍ୟ ଆଲୋଚନା
 କରାଯାଇଛି ।

— —

ଦୂଷିତ ଜଳପାନର ଅପକାରିତା

ଦୂଷିତ ଜଳ ପିଇବା ଦ୍ଵାରା କିମ୍ବା ଦୂଷିତ ଜଳରେ
 ଡିଆରି ହୋଇଥିବା ବିଭିନ୍ନଜାତୀୟ ଖାଇବାଦ୍ରାବ କିମ୍ବା ଦୂଷିତ
 ଜଳକୁ ନିଜର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବ୍ୟବହାରରେ ଲଗାଇବା ଦ୍ଵାରା
 ଶରୀରର ବହୁ ଅନିଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ ।

ଖାଲି ଆଖିକୁ ଦେଖାଯାଉ ନ ଥିବା ଜୀବାଣୁ ଭୂତାଣୁ ଇତ୍ୟାଦି ଜଳରେ ରହି ଜଳକୁ ଦୂଷିତ କରଥାନ୍ତି । ସେଭଳି ଜଳ ପିଇଲେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ରୋଗ ହୋଇଥାଏ । ଭୂତାଣୁମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ହେଉଥିବା ଓ ଜଳଦ୍ଵାରା ବ୍ୟାପୁଥିବା ରୋଗ ହେଉଛି ପୋଲିଓ ଓ ଏକପ୍ରକାରର ହଳଦିଆ କାମଳ, ପୋଲିଓ ରୋଗରେ ଅଙ୍ଗମାନ ଅଚଳ ହୋଇପଡ଼ନ୍ତି । ତେଣୁ ରୋଗୀ ଛୁଡ଼ା ହୋଇ ପାରେନାହିଁ କି ଚୁଲିପାରେ ନାହିଁ । ପୋଲିଓ ରୋଗ ଯୋଗୁଁ ରୋଗୀ ଜୀବନସାରା ଅକ୍ଷମ ଓ ପଞ୍ଜୁ ହୋଇଯାଏ ।

‘ଭାଇରାଲ ହେପାଟାଇଟିସ୍’ ନାମକ ଏକ ପ୍ରକାରର ରୋଗ ମଧ୍ୟ ଦୂଷିତ ଜଳ ଯୋଗୁଁ ହୋଇଥାଏ । ଏହି ରୋଗ ଯକୃତକୁ ଆକ୍ରମଣ କରେ । ହଳଦିଆ କାମଳ କ୍ଷମର

ଏହା ଏକ ରୋଗ । ଏହି ରୋଗରେ ରୋଗୀର ଆଖି ହଳଦିଆ ପଡ଼ିଯାଏ । ପରିସ୍ରା ହଳଦିଆ ହୋଇଯାଏ । ରୋଗୀକୁ ଶ୍ୱେତ ହୁଏ ନାହିଁ ଓ ତା'କୁ ଖୁବ ଦୁବଳ ଲାଗେ । କେତେକଙ୍କ ଠାରେ ଏହା ଅତି ଗୁରୁତର ହୋଇଯାଏ ରୋଗୀର ମୃତ୍ୟୁ ଘଟାଇପାରେ ।

ପୋଲିଓ ଓ ହଳଦିଆ କାମଳ ଛତା ହଇଜା ଟାଇଫଏଡ଼, ଓ ଆମାଶୟ ରୋଗ ମଧ୍ୟ ଦୂଷିତ ଜଳ ପିଇବା ଯୋଗୁଁ ହୋଇଥାଏ । ଦୂଷିତ ଜଳ ସେବନ ପିଲ୍‌ମାନଙ୍କର ଝାଡ଼ାଘୋର ଏକ କାରଣ । ଆମିବିକ୍ ଡିସେଣ୍ଡ୍ରା, ଜିଆଡିଆସିସ, କେସ୍ଟିଆ ଜମ୍ପ ରୋଗ ଓ ଦଶ ପୋକ ରୋଗ ଭଳି କୃମିରୋଗମାନ ଦୂଷିତ ଜଳ ଯୋଗୁଁ ହୋଇଥାଏ ।

ରୋଗୀର ମଳ ଜଳ ସଂସ୍ପର୍ଶରେ ଆସିଲେ ମଳରେ ରହିଥିବା ଭୂତାଣୁ, ଜୀବାଣୁ କିମ୍ବା କୃମିରୋଗ ଆଦି ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିବା ଜୀବାଣୁର ଅଣ୍ଡା ଜଳକୁ ଦୂଷିତ କରି ପକାନ୍ତି । ସେହି ଜଳକୁ ପିଇଲେ ସୁସ୍ଥ ଲୋକଠାରେ ରୋଗ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ । ଉପରେ କୁହା ଯାଇଥିବା ରୋଗମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବହୁ ରୋଗ ମଧ୍ୟ ଦୂଷିତ ଜଳଦ୍ୱାରା ବ୍ୟାପି ଥାଏ । କିନ୍ତୁ ତାହା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଶେଷ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହେଁ ।

ଦୂଷିତ ଜଳରେ ଗାଧୋଇଲେ ବଢ଼ିନି ପ୍ରକାରର
ଚର୍ମ ରୋଗ ଓ ଚକ୍ଷୁରୋଗ ହୋଇଥାଏ ।

ଜଳକୁ ଦିଶୋଧନ କରିବ କିପରି

ଜଳକୁ ପିଇବା ଉପଯୋଗୀ କିମ୍ବା ବ୍ୟବହାର ଉପ-
ଯୋଗୀ କରିବା ପାଇଁ ଉପାୟମାନ ଅବଲମ୍ବନ କରାଯାଇ
ଥାଏ । ସେଥିରୁ ଗୋଟିଏ ହେଲା ପ୍ରାକୃତିକ ଉପାୟ । ଆମେ
ଜାଣୁ ଯେ ଜଳସ୍ଥର ହୋଇ ରହିଥିଲେ ସେଥିରେ ଥିବା
ମାଟି ବାଲି ଇତ୍ୟାଦି ତଳକୁ ବସିଯାଏ । ଭସୁଥିବା ପଦାର୍ଥ
ପାଣି ଉପରେ ଭସିଉଠେ । ତେଣୁ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ବାହାର କରି
ନେବା ସମ୍ଭବ ହୁଏ ।

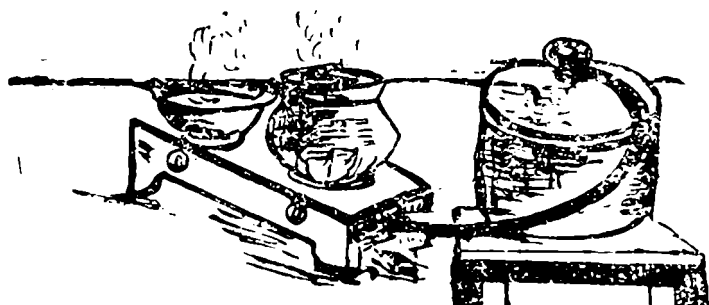
ତଳେ ବସି ଯାଉଥିବା ମାଟି, ବାଲି ସହିତ ମିଶି
କେତେକ ଜୀବାଣୁ ମଧ୍ୟ ତଳକୁ ବସିଯାନ୍ତି । ପରୀକ୍ଷା କର
ଦେଖା ଯାଇଛି ଯେ ନଈର ମଇଳା ଜଳକୁ ପାଞ୍ଚରୁ ଯାଦବନ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାଇତି ରଖିଲେ ସେଥିରେ ଥିବା ଜୀବାଣୁମାନଙ୍କର
ଶତକଡ଼ା ନବେଭାଗ ଜୀବାଣୁ ଆପେ ଆପେ ମରିଯାନ୍ତି ।

ହାଣ୍ଡି; ମାଠିଆ ଓ ସୁରେଇରେ ପାଣି ସାଇତ ରଖିଲେ
ସେହି ପାଣିରେ ଜୀବାଣୁମାନେ ବଂଶ ବଢ଼େଇ ପାରନ୍ତି ନାହିଁ
ବୋଲି ପରୀକ୍ଷାକରି ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି ।

ପ୍ରାକୃତିକ ଉପାୟ ଛଡ଼ା କୃତ୍ରିମ ଉପାୟରେ ମଧ୍ୟ
ଜଳକୁ ବିଶୋଧନ କରାଯାଇଥାଏ । ବିଶେଷ କରି ଜଳକୁ
ଫୁଟାଇ କିମ୍ବା ଜଳରେ ବିଭିନ୍ନ ଦ୍ରବ୍ୟ ମିଶାଇ ଜଳକୁ
ବ୍ୟବହାର ଉପଯୋଗୀ କରାଯାଇଥାଏ ।

ଫୁଟାଇବା

ଜଳକୁ ଫୁଟାଇବା ଦ୍ଵାରା ଜଳରେ ଥିବା ରୋଗ
ଜୀବାଣୁମରିଯାନ୍ତି । ସିଝାପାଣି ପିଇଲେ ହଇଜା, ଟାଇଫଏଡ଼

ଆମାଶୟ ଓ କୃମିରୋଗ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଯଥେଷ୍ଟ
କମିଯାଏ । ତେବେ ସିଝାପାଣିର କୌଣସି ସ୍ଵାଦ ନ ଥାଏ ।

ପ୍ରତିଦିନ ସିଝାପାଣି ପିଇବା ସମ୍ଭବ ନ ହେଲେ ଅନୁଭବ ହୁଇଜା ଭଳି ମହାମାରୀ ବ୍ୟାପିଥିଲେ କିମ୍ବା ନିଜର ଆଖି-ପାଖରେ ଦୃଷ୍ଟି ଜଳଯୋଗୁଁ ହେଉଥିବା ରୋଗରେ ବହୁ ଲୋକ ଆକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସିଝାପାଣି ବ୍ୟବହାର ନିହାତି ଦରକାର ।

— — —

ବ୍ଲିଟ୍ ପାଉଡର ମିଶାଇବା

କୂଅ ଓ ପୋଖରୀ ଜଳକୁ ବିଶୋଧନ କରିବାପାଇଁ ବ୍ଲିଟ୍ ପାଉଡର ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥାଏ । ଜଳରେ ବ୍ଲିଟ୍ ପାଉଡର ପକାଇଲେ ଜୀବାଣୁମାନ ମରିଯିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଜଳରେ ମିଶିଥିବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବହୁ କ୍ଷତିକାରୀ ଉପାଦାନ ମଧ୍ୟ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଏ । ପ୍ରଥମେ ଗୋଟିଏ ବାଲଟିରେ ବ୍ଲିଟ୍ ପାଉଡରକୁ ଜଳରେ ଗୋଳି ସେହି ଜଳକୁ କୂଅରେ ପକାଇ ଦିଆଯାଏ । କୂଅର ପାଣିକୁ ବାଲଟି ସାହାଯ୍ୟରେ ସାଙ୍ଗେ ସାଙ୍ଗେ ତଳ ଉପର କରିଦେଲେ ବ୍ଲିଟ୍ ପାଉଡର ଜଳରେ ଭଲଭାବରେ ମିଶିଯାଏ ।

ତେବେ ଜଳରେ ବ୍ଲିଟ୍ ପାଉଡର ମିଶିଥିଲେ ଜଳ ଗନ୍ଧଛାଡ଼େ । ଦିନେ ଖଣ୍ଡେ ଛାଡ଼ିଦେଲେ ବ୍ଲିଟ୍ ପାଉଡର ମିଶିଥିବା ଜଳର ଗନ୍ଧ ଚାଲିଯାଏ ।

ବଜାରରେ କ୍ଲୋରିନ ବଟିକା କିଣିବାକୁ ମିଳୁଛି ।
ସେହି ବଟିକାକୁ ପାଣିରେ ପକାଇ ଦେଲେ ପାଣିରେ ଥିବା
ଜୀବାଣୁମାନେ ମରିଯାନ୍ତି । ଏହି ବଟିକା ଖୁବ୍ ଶସ୍ତା ଓ ବେଶ
ନିରାପଦ ।

ପାଣିରେ ବୁନ କମ୍ପା ପଟାସ ପରମାଙ୍ଗାନେଟ ପକାଇ
ପାଣିକୁ ବିଶୋଧନ କରାଯାଇ ପାରେ । କିନ୍ତୁ ସେଗୁଡ଼ିକ ଏବେ
ଆଉ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉନାହିଁ ।

ଫିଲ୍ଟର

ପିଇବା ପାଣିକୁ ପରିଷ୍କୃତ କରିବାପାଇଁ ଫିଲ୍ଟର
ଯନ୍ତ୍ର ଏବେ ବଜାରରେ କିଣିବାକୁ ମିଳୁଛି । କିନ୍ତୁ ଏହାରଦାମ
ଅଧିକ ।

ଜଳ ବିଷୟରେ ଆମର ଆଉ ଗୋଟିଏ କଥା ଜାଣି
ରଖିବା ଦରକାର । ଋଷଭା ହାଣି, ଜଙ୍ଗଲ କାଟି ଚାଷିଆଡ଼
ପଦା କରିଦେଲେ ମେଘ ତଥାରେ ବାଧା ପଡ଼ିବ । ମେଘ
ତଥାରି ନ ହେଲେ ବର୍ଷା ହେବନାହିଁ । ବର୍ଷା ନ ହେଲେ

ଜଳ ମିଳିବ ନାହିଁ । ଜଳ ନ ମିଳିଲେ ଚୂଷବାସ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଖାଦ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟ ଓ ଜଳର ଅଭାବରେ ଆମର ଜୀବନ ପ୍ରତି ବିପଦ ଦେଖାଦେବ । ଏହି କାରଣରୁ ଗଛ ନ ହାଣି ଓ ଗଛ ଲଗେଇ ଆମେ ପ୍ରକୃତର କାମରେ ସାହାଯ୍ୟ କଲେ ପ୍ରକୃତି ଆମକୁ ନିରାପଦରେ ବଞ୍ଚେଇ ରଖିବା ପାଇଁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ ।

ସେ ଯାହାହେଉ, ଜଳ ଆମ ଦେହର ପ୍ରଧାନ ଉପାଦାନ । ଜଳ ଆମକୁ ନୀରୋଗ ରଖେ । ଜଳ ଆମର ଜୀବନ ରଖେ । ତେଣୁ ଜଳର 'ଯତ୍ନେବା ଆମର ମହାନ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ଜଳକୁ ଦୂଷିତକରି ପକାଇଲେ ତାହା ରୋଗଜାତ କରାଇବାର କାରଣ ହୋଇ ପଡ଼ିବ । ସେହି ରୋଗର କବଳରୁ ଆମେ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ତାହା କୁହାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ।

ମା'ର ଯତ୍ନ ନ ମିଳିଲେ ଶିଶୁ ବଞ୍ଚିରହିପାରିବା ବଡ଼ କଷ୍ଟ । ମା' ସବୁବେଳେ ତାର ପିଲାକୁ ସୁସ୍ଥ ରଖିବାପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥାଏ । ସେହିପରି ଜଳ ଆମକୁ ବଞ୍ଚେଇ ରଖି-ସାହାଯ୍ୟ କରୁଛି । ଆମ ଦେହରୁ ଜଳ ଚାଲିଗଲେ ଆମେ ମରିଯିବା । ଜଳ ଆମକୁ ମା' ଭଳି ସବୁବେଳେ ରକ୍ଷା କରି ଚାଲିଛି । ତେଣୁ ଯଥାର୍ଥରେ ଜଳ ହିଁ ଆମର ମା' ।

